

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 • ΕΤΟΣ ΣΤ' • ΤΕΥΧΟΣ 20-21

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΛΥΤΡΩΤΙΚΗ ΧΑΡΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ (ύπ αριθ. 40/2008)

«Σήμερον πάσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη»

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὑπόθεσις μεγάλης πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη, ὅλη τὴν δημιουργία. «Ἡ Ἀνάστασις Σου, Χριστέ Σωτήρ, ἀπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην...» «χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα»· «νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια...» ψάλλει πανηγυρικὰ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας μεταδίδει τὸ ἅγιο φῶς, τὴν

εἰρήνην τοῦ Θεοῦ, τὴν λυτρωτικὴν χαρὰ καὶ τὴν Θεία εὐλογία σέ ὀλόκληρη τὴν κτίσι. **Στόν Οὐράνιο καὶ Ἀγγελικό κόσμο**, ἀφοῦ, κατὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, «ἀνέστη Χριστός καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι». **Στὴν ἀνθρωπότητα ὅλη**, ἀφοῦ, κατὰ τὸν ἴδιο πατέρα, «ἀνέστη Χριστός καὶ ζωὴ πολιτεύεται» καὶ οἱ ἄνθρωποι ἡμποροῦν νὰ ἀπολαύσουν τὸν

πλοῦτο τῆς θείας χρηστότητος. **Στὴν ἀνοιξιὰτικὴ φύσι**, ποῦ ντύνεται στά γιορτινά - πασχαλινά της καὶ συμμετέχει στὴν Ἀναστάσιμη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη. **Στοὺς πληγωμένους ἀπὸ τὸ κεντρί τοῦ θανάτου καὶ τοῦ πόνου**, ἀφοῦ «ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος». **Στοὺς συνανθρώπους μας**, ποῦ τρομοκρατοῦνται μπροστά στό σκοτάδι καὶ τὸ κράτος τοῦ Ἄδου, ἀφοῦ ἀνέστη Χριστός καὶ ὁ Ἄδης ἔχει πιά καταβληθῆ, ἐσκυλεύθη δηλ. λαφυραγωγῆθη.

Συνέχεια στή σελ. 2

Συνέχεια από τή σελ. 1
κε από τόν Ἀναστά-
ντα θριαμβευτή, συν-
ετρίβη ἡ ἐξουσία του. **Σ' αὐτούς, πού οἰ-
δύρονται γιά τά λάθη,**
τίς παραλείψεις, τίς
ἀμαρτίες καί τά ψυχι-
κά βάρη, ἀφοῦ «*συγ-
γνώμη ἐκ τοῦ τάφου
ἀνέτειλε*». **Σ' ἐκεί-
νους, πού ἐνοχλοῦν-
ται ἀπό τά πονηρά
καί ἀκάθαρτα πνεύ-
ματα** ἢ καί αἰχμαλωτι-
ζονται ἀπ' αὐτά, ἀφοῦ
«*Ἀνέστη Χριστός καί
πεπτώκασι δαίμο-
νες*» (ἔχουν δηλαδή
καταποντισθῆ οἱ προ-
αίωνιοι αὐτοί ἐχθροί
μας).

Ἀγαπητοί μου Ἀ-
δελφοί,

Ὅλα ὅσα εἶπαμε
ἔχουν τό βαθύ θεο-
λογικό καί σωτηριο-
λογικό τους νόημα
καί τήν ἰδιαίτερη ση-
μασία τους. Ὅμως,

ἀν δέν βιώσωμε ἐμεῖς οἱ χριστιανοί σάν πρόσωπα
καί σάν οἰκογένειες, σάν κοινωνία καί σάν ἔθνος
αὕτη τήν πανευφρόσυνη καί ψυχοσωτήρια Ἀνα-
στάσιμη χαρά, ἀν δέν νοιώσωμε τή δύναμι καί τή χά-
ρι αὐτῆς τῆς λυτρωτικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιᾶσεως,
τότε μόνο θεωρητικά θά ὀμιλοῦμε γιά τή χαρά καί
τά οὐράνια δῶρα τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ Ἀνα-
στάντος Κυρίου μας. Χαρά ἐξω ἀπό μᾶς καί χωρίς
ἐμᾶς.

Τήν ἐν Χριστῷ θεία ἀπολύτρωσι δέν εἶναι δυ-
νατόν νά γευθοῦμε χωρίς ἀληθινή μετάνοια καί
συχώρησι τῶν ἀμαρτιῶν μας, χωρίς νά συμμετά-
σχωμε εἰς τό ἅγιο Ποτήριον τῆς ζωῆς, τῆς Θείας
Κοινωνίας, «*ψυχαῖς καθαφαῖς καί ἀρρυπώτοις χεί-
λεσι*», χωρίς νά ζοῦμε τήν νέα ζωῆ τῆς χάριτος, τήν
ἐν Χριστῷ Ἀναστάσι ἀναγεννημένη καί ἀνακαι-
νισμένη, χωρίς τήν θεία Ἀγάπη, πού μᾶς ἐδωροφό-
ρησε ὁ Χριστός.

Εὔχομαι ὀλόψυχα καί ὀλόθερμα εἰς ὅλους σας,
τόν Ἱερόν μας Κλήρο καί τόν εὐλογημένο Κυθη-
ραϊκό λαό, τά ξενητεμένα ἀδέλφια μας, τούς Κυ-
θηρίου καί Ἀντικυθηρίου πού διαβιοῦν σέ ἄλλα
μέρη τῆς πατρίδος μας καί σέ μακρινές χώρες καί
ἠπείρους, στούς ἀγαπητούς μας ναυτικούς καί
στούς καλοῦς μας ἐπισκέπτες καλή Ἀνάστασι, «*Ἀ-
νάστασι καί μέσα στήν καρδιά μας*», ὅπως ἔλεγε
ἕνας χριστιανός ποιητής. Χρόνια πολλά καί εὐλο-
γημένα, καλή λαμπροβδομάδα, καλή ὑγεία καί
πλοῦσια τή θεία εὐλογία στή ζωῆ μας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!, ἀδελφοί μου περιπόθητοι.
Μέ πασχάλιες θερμές εὐχές καί τήν
ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Ἐγκάρδιες εὐχές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στόν νέο Προκαθήμενο Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο

Ἐν Κυθήροις τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2008

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
Κύριον κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ
Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
Ἀγίας Φιλοθέης 21
105 56 Ἀθήναι

Μακαριώτατε ἅγιε Προκαθήμενε,
Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νά ἐκφρά-
σω καί «διά χάρτου καί μέλανος» τὰς
ἐγκαρδίους ταπεινάς εὐχὰς καί συγκα-
ρητηρίουσ προσήσεις, τόσοσ ἐμοῦ,
τόσοσ καί τοῦ φιλοχρίστου Ποιμνίου μου,
τό ὅποιοσ προσφάτωσ, κατὰ τὴν ἐορτὴν
τοῦ Προστάτου μας Ὁσίου Θεοδώρου
τοῦ ἐν Κυθήροις ἀσκήσαντος, Σὰς
ἐγνώρισε, διατηροῦν ἀρίστας ἀναμνή-
σεις καί διὰ τῆς ταπεινότητόσ μου ὑπο-
βάλλει βαθύτατα σέβη, ἐπὶ τῇ ἀναδείξει
Ἰμῶν ὡσ Προκαθημένου τῆσ Ἑλλα-
δικῆσ ἡμῶν Ἐκκλησίας καί Ἀρχιεπισκό-
που Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδοσ.

Ἐπικαλοῦμενοι τὰς πρὸς Κύριον δε-
ήσεις καί ἱκεσίας τῆσ Μεγαλόχαρησ Πα-
ναγίας μας τῆσ Μυρτιδιωτίσσης, Πολι-
ούχου καί Ἐφόρου τῆσ νήσου μας καί
τῶν Προστατῶν ἁγίων μας Ὁσίου Θεο-
δώρου καί ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυ-
ροσ Ἐλέσσησ, δεόμεθα ἐκτενωσ τοῦ Κυ-
ρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆροσ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, Μακαριώτατε Δέσποτα, ὑπὲρ
υγείασ, σωτηρίας, ἀντιλήψεωσ καί τῆσ
ἐν Θεῷ κραταιώσεωσ καί ἐνδυναμώσε-
ωσ τῆσ Ἰμετέρας Θ. Μακαριότητοσ διὰ
τὴν ἐπιτυχεστέραν ἐκτέλεσιν τῶν πο-
λυευθύνων Ἀρχιεπισκοπικῶν καί Προεδρικῶν τῆσ
Ἱεράσ ἡμῶν Συνόδοσ καθηκόντων ἐπ' ἀγαθῷ τῆσ Ἀ-
γιοτάτησ ἡμῶν Ἐκκλησίας, σύμπαντοσ τοῦ κόσμου,

τοῦ εὐσεβοῦσ ἡμῶν Ἔθνοσ καί τῆσ κατ' Ἀνατολάσ
Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Εἶησαν τὰ ἔτη Ἰμῶν ὡσ πλεῖστα, εἰρηνικά,
ἀγλαόκαρπα καί εὐλογημένα δαψιλῶσ παρά Κυρί-
οσ. Ἡ ἐλαχιστότησ μου τασομένη παρά τό πλευ-

ρόν Σασ θά εἶναι ὀλόθυμοσ συνεργόσ καί συμπα-
ραστάτησ Ἰμῶν εἰσ πάντα τὰ θεάρεστα ἐγχειρή-
ματα τὰ πρὸς δόξαν Θεοῦ καί τὴν εὐκλειαν τῆσ τοῦ

Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀποσκοποῦντα, καί τήν πραγμάτων τῶν Θεοφιλῶν καί Ἀποστολικῶν ὀραματισμῶν Σας, εἰς συνέχισιν τῆς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἐγκάρπου 40ετοῦς διακονίας Σας.

Ἐπί δέ τούτοις, κατασπαζόμενος τήν Ὑμετέ-

ραν τιμίαν δεξιάν καί εὐχόμενος τά κρείττονα καί τά τῷ Θεῷ εὐάρεστα διατελῶ,

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

† Ὁ Κυθῆρων Σεραφεῖμ

Τό 40νθήμερο μνημόσυνο διά τόν ἀλήστου μνήμης Ἀρχιεπίσκοπο κυρό ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Τήν 2α Μαρτίου ἐ.ἔ., Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ ἱερούργησε εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἐσταυρωμένου Χώρας - Κυθῆρων καί προέστη τοῦ 40νθήμερου ἱεροῦ μνημοσύνου ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου.

Εἶχαν προσκληθῆ διά τοῦ τοπικοῦ καναλιοῦ TV καί τῶν Ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῶν Κυθῆρων οἱ Τοπικές Ἀρχές καί φορεῖς τῆς νήσου μας, καθῶς ἐπίσης καί ὁ εὐσεβῆς λαός μας.

Κατά τήν ἐπιμνημόσυνη ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφού ἐξῆρε τήν πολυτάλαντη προσω-

πικότητα καί τό ἔργο τοῦ μεταστάντος Πρωθιεράρχου, εἶπε μεταξῦ ἄλλων καί τά ἐξῆς :

Ὁ αἰδιμος Ἀρχιεπίσκοπος μαζί μέ τά ἄλλα χαρίσματα καί τάλαντα του διέθετε καί τά ακόλουθα:

1. Ἀκμαῖο καί ὑψηλό ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Ἐζῆσε ἀπό τῆς νεότητός του μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας, γαλουχήθηκε μέ τά πνευματικά νάματα, τήν ἀγάπησε ὑπερβαλλόντως ὡς Μητέρα καί τροφὸν μας, μοχθοῦσε καί εἰργάζετο ἀκαταπόνητα διά τήν εὐδῶσι καί εὐδοκίμησι τοῦ πνευματικοῦ, ποιμαντικοῦ, κοινωνικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς καί διά τήν εὐκλεία καί δόξα τῆς καί λαχταροῦσε ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία νά

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνάμεσα στά παιδιά

εἶναι πρωτοπόρος τοῦ καλοῦ καί τοῦ ἀγαθοῦ. Νά εἶναι ἀναβαθμισμένη ἡ θέσις καί ὁ ρόλος της εἰς τήν κοινωνία καί νά ἔχη λόγο εἰς τά πνευματικά, ἐκκλησιαστικά καί ἔθνικά θέματα τοῦ Ὁρθοδόξου γένους μας.

2. Ζωντανό καί ἀνεβασμένο ἐθνικό καί πατριωτικό φρόνημα.

Ἡ καρδιά του ἐφλέγετο ἀπό τήν ἀγάπη πρός τό φιλόχριστο ἔθνος μας καί τήν φιλότιμη πατρίδα μας. Ἐσέβετο καί ἐπρόβαλλε τίς ἐθνικές καί πατριωτικές παραδόσεις, τόν ἀπαραμίλλο ἐλληνικό πολιτισμό μας, τήν λαμπρή καί φωτεινή ἐθνική μας ἱστορία, τοὺς ἥρωες καί ἀγωνιστές τῆς πατρίδος μας, τήν ἐθνική καί θρησκευτική κληρονομιά μας καί τήν δοξασμένη ἱστορική καί πνευματική της διαδρομή διά μέσου τῶν προχριστιανικῶν καί χριστιανικῶν αἰώνων.

Διά τόν λόγον αὐτόν καί ἐλυπεῖτο βαθύτατα καί ἐκινεῖτο δραστήρια, ὅταν διεπίστωνε πῶσιν τῶν πνευματικῶν ἀξιών, παραχάραξιν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, ἀπεμπόλησιν τῶν ἐθνικῶν καί θρησκευτικῶν παρακαταθηκῶν καί παραδόσεων, καί πρό πάντων ὅταν οἱ Ὁρθόδοξοι καί Ἕλληνες ἦταν ἀνάξιοι τῆς ιδιότητος καί τῆς ἀποστολῆς των.

Δέν ἐδίσταζε νά ἐπιτιμήσῃ καί νά ἐλέγξῃ καί ὑψηλά ἱστάμενα πρόσωπα, ὅταν δέν ἀνεχαίριζαν τήν προέλασι τοῦ κακοῦ ἢ εἶχαν εὐθύνας διά τά δρώμενα εἰς τόν χώρον τῆς πατρίδος μας καί

3. Ἰσχυρό καί ἀκατάβλητο ἀγωνιστικό φρόνημα.

Ἡ ἀγωνιστικότητα καί τό φρόνημά του ἦταν ἀκαταμάχητα καί ἀλύγιστα στή ζωή του.

Ἀγωνιστής καί μαχητής, ὅταν τό ἀπαιτοῦσε ἡ περίστασις ἔδινε σκληρές καί ἀποφασιστικές μάχες, ὑπεραμνύμενος τῆς ἀγίας πίστεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἠθῶν καί παραδόσεων, τῆς φιλότιτης νεολαίας, τῆς πατρίδος μας, τῶν δικαίων τῆς φυλῆς μας, τῶν ἀλη-

σιμονήτων Πατρίδων καί ἄλλων ἐπικαίρων καί ζωτικῶν θεμάτων.

Ἐγύμναζε τόν ἑαυτόν του πρός εὐσέβειαν καί ἠγωνίζετο ἀνυποχώρητα κατά τῆς ἀσεβείας, τῆς εἰδωλομανίας, τῆς πλάνης καί τοῦ πνευματικοῦ σκότους. Κάθε τι, τό ὁποῖο ἀνέτρεπε τό καλό, τό παραδοσιακό, τό πνευματικά ὑγιές καί φρόνιμο, τά ἱστορικά δεδομένα κλπ. τό καταπολεμοῦσε.

Ἐάν ἐζοῦσε σήμερα καί ἄκουε τήν χθεσινή εἰδησι ὅτι μελετᾶται ἡ «**θεσμοθέτησις**» καί **τρίτου εἶδους «γάμου»**, ἐκείνου πού θά γίνετα ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου μέ ὑπογραφές τῶν ἐνδιαφερομένων καί θά λύεται ἔστω καί μέ τήν ὑπογραφή τοῦ ἐνός ἐκ τῶν συμβαλλομένων, θά ἐλυπεῖτο σφόδρα καί θά ἐκίνοι πάντα λίθον πρός ἀποσόβησιν τῆς συμφορᾶς αὐτῆς.

Ἄς εἶναι αἰωνία καί μακαρία ἡ μνήμη τοῦ ἀλήστου μνήμης σεπτοῦ Πρωθιεράρχου Χριστοδούλου.

Τό Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων

Γράφει ὁ Πρωτ. π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος

Στά Ν.Δ. τοῦ νησιοῦ καί στό δρόμο πού ὀδηγεῖ σέ μιὰ ἀπό τίς ὁμορφότερες καί πιό πολυσύχναστες παραλίες τοῦ νησιοῦ «τό Μελιδόνι», βρίσκεται τό Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ, στήν τοποθεσία πού λέγεται «Ξε-

στό νησί του, διότι θά βρεῖ στήν παραλία Μελιδόνι (ἀπό τό Μοναστήρι ἀπέχει περίπου 2,5 χλμ) δύο πιθαράκια μέ νομίσματα, κοσμήματα καί ἄλλα ἄρκετά γιά νά κάνει τό ἔργο του. Ὁ ἱερέας τόν πίστεψε, γύρισε πίσω, ἐψάξε στήν παραλία καί βρῆκε τό ἕνα ἀπό τά δύο πιθαράκια, ἔχτισε αὐτό ἐδῶ τό συγκρότημα καί τοποθέτησε τό πιθαράκι στό πάνω μέρος τοῦ

ρουακί». Βέβαια, ὁ τόπος δέν εἶναι ξερός ἀφοῦ βρίσκεται πηγὴ μέ ἄρκετό καί καλό πόσιμο νερό.

Πρὶν τὰ τέλη τοῦ 1600 μ.Χ. ὑπῆρχε στή δυτική πλευρά τοῦ περιβόλου τοῦ Μοναστηριοῦ μικρὸ ναΐδριο ἀφιερωμένο στοὺς Ἁγίους. Σῶζεται ἐλάχιστα μιὰ τοιχογραφία καί διακρίνεται καθαρά ἡ κόγχη τοῦ ἱεροῦ. Σέ ἀπόσταση 50-100 μ. ὑπάρχουν τὰ ἑρείπια κάποιου κτίσματος (πιθανόν κελιά καί τραπεζαρία τῆς Μονῆς).

Αὐτὸν τὸν μικρὸ Ναὸ θέλησε νά συντηρήσει ἢ νά ἐπεκτείνει ὁ ἱερέας παπα-Δημήτρης Μεγαλοκονόμος ἢ Μεταξᾶς καί ἀποφάσισε νά κάνει ἔρανο ἐκτὸς Κυθῆρων, πιθανόν στήν Κων/πολη, ὅπου ὑπάρχουν ἄρκετοὶ Κυθηριοί.

Στήν Πόλη, λοιπόν, πού πῆγε γιά νά κάνει ἔρανο, ἔγινε γνωστὸ ὅτι κάποιος παπᾶς ἀπὸ τὰ Κύθηρα μαζεύει χρήματα γιά μιὰ ἐκκλησία καί τό ἔμαθε κάποιος ὁ ὁποῖος εἶχε περάσει σάν πειρατῆς ἀπὸ

τὰ Κύθηρα καί προφανῶς δέν εἶχε προλάβει νά πάρει τὴ λεία του. Συνάντησε τὸν παπᾶ, τὸν γνώρισε, ἔμαθε καί τὸν σκοπὸ τῆς ἐπίσκεψῆς του καί τοῦ εἶπε νά σταματήσει τὸν ἔρανο καί νά ἐπιστρέψει

καμπαναριοῦ, ὅπου φαίνεται μέχρι καί σήμερα σάν μάρτυρας τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Τό ἄλλο πιθαράκι δέν βρέθηκε, διότι, κατὰ παράδοση, ὁ πειρατῆς εἶπε στὸν παπᾶ ὅτι εἶναι κρυμμένο στήν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν κυρίως παραλία πλευρά τοῦ βουνοῦ, στό σημεῖο πού θά πρωτοχτυπήσει ὁ ἥλιος τό πρωῖ, χωρίς νά τοῦ ὀρίσει τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔτους καί μέ δεδομένο ὅτι ὁ ἥλιος ἀλλάζει κατευθύνσεις, ἦταν πολὺ δύσκολο νά βρεθεῖ. Αὐτὰ ὅλα πρέπει νά ἔγιναν μεταξύ τοῦ 1650-1750, περίοδος πού ὑπῆρχαν πειρατῆς στό νησί, γι' αὐτὸ καί στό ὑπόγειο αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ χώρου, πού χρησιμοποιεῖται σήμερα ὡς τραπεζαρία, ὑπάρχουν δύο πολεμίστρες. Στήν εἴσοδο τοῦ μοναστηριοῦ καί στὸν περίβολό του ὑπάρχει μαρμάρηνη πλάκα μέ χαραγμένους πάνω τούς δύο Ἁγίους, καί στό ἔπάνω μέρος χαραγμένα τὰ γράμματα Α Ω Κ Ε (1825, χρονολογία), ἐνῶ στό κάτω μέρος Χ. Γ. Ι. Λ., πιθανόν "χειρὶ" καί τὰ ἀρχικά τοῦ

όνοματος του χαράκτη. Ίσως τότε τελείωσε ο περίβολος του μοναστηριού ή τοποθετήθηκε η πλάκα.

Η μόνη γραπτή μαρτυρία πού υπάρχει για τὸ Μοναστήρι εἶναι μιά διαθήκη τοῦ 1792 (8 Μαρτίου).

Ἡ διαθήκη, λοιπόν, πού ἐγινε τὸ 1792 ἀπὸ τὸν κυρ-Κοσμᾶ Μεγαλοκονόμο, διάκονο, ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρεται, λέγει ὅτι τὸ Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, χωρὶς νὰ κάνει ἀκριβῆ περιγραφή, τὸ κληρονόμησε τὸ μισὸ ἀπὸ τὸν πατέρα του Τζώρτζη καὶ τὸ ἄλλο μισὸ ἀπὸ τὸ θεῖο του, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι γνωστό, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν ἱερέας. Κληρονομοῦν, ὅπως ἀναφέρει, μόνο τὰ ἀρσενικά παιδιά τῆς οἰκογένειας καὶ φροντίζουν γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία του καὶ τὸν εὐπρεπισμὸ του. Γιὰ τὴ λειτουργικὴ τάξη εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐκάστοτε ἱερέας τῆς οἰκογένειας, ἐνῶ γιὰ τὴ γενικότερη συντήρηση συναποφασίζουν οἱ κληρονόμοι. Ἡ διαθήκη προχωρᾷ σὲ πολὺ μεγάλες λεπτομέρειες, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν διαφωνίες καὶ ἀντεκδικήσεις, καὶ φα-

νερώνει μὲ ἓναν πολὺ ὠραῖο τρόπο τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Χαρακτηριστικά, ἀναφέρει ὅτι, ἂν ὑπάρχουν δύο ἢ καὶ περισσότεροι ἱερεῖς στὴν οἰκογένεια,

τὸν πρῶτο λόγο «ὡς πρὸς τὴ πετραχήλι», δηλαδὴ τὴ λειτουργικὴ ζωὴ καὶ τάξη, ἔχει ὁ ἔχων τὰ πρεσβεία χειροτονίας, αὐτὸς πού εἶναι δηλαδὴ παλαιότερος στὴν ἱερωσύνη καὶ ὄχι στὴν ἡλικία.

Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ Μονὴ τόσο τὸ καθολικὸ ὅσο καὶ τὰ προσκτίσματα ἔπαθαν φοβερὲς ζημιές.

Ἀνακαινίσθηκε ἐκ βᾶθρων ἀπὸ τὸν παπα-Γιώργη Μεγαλοκονόμο-

Μεταξᾶ μὲ τὴν συνδρομὴ φίλων καὶ συγγενῶν.

Ἡ Μονὴ εορτάζει τὴν 1η Ἰουλίου καὶ τὴν 1η Νοεμβρίου.

Τά σεμινάρια τῆς Σχολῆς Γονέων

Τά σεμινάρια τῆς Σχολῆς Γονέων καὶ Οἰκογενείας τῆς Μητροπόλεώς μας συνεχίσθη-
καν.

Μέ τόν π. Κων/νο Καραϊσαρίδη

Στίς 23 καὶ 24 Φεβρουαρίου 2008 τὰ Κύθηρα εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ φιλοξενοῦν τόν **πρωτοπρεσβύτερο π. Κωνσταντῖνο Καραϊσαρίδη**, καθηγητὴ Λειτουργικῆς στῆ Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Α.Π.Θ. Θέμα τῆς παρουσίας τοῦ π. Κωνσταντίνου ἦταν «**Ἐμεῖς καὶ τὰ παιδιά μας (Ἀλληλεπιδράσεις στῆ ζωὴ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν γονιῶν)**».

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος
π. Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης

Ξεκίνησε ἀναφερόμενος στὴν ἀγωνία πού κατέχει τούς γονεῖς γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ φε ρ θ ο ὦ ν . Στούς γονεῖς ἐλλοχεύουν κίνδυνοι: Ὁ κίνδυνος τοῦ

αἰσθήματος αὐτάρκειας («ἐμεῖς τὰ βρήκαμε σωστά»). Ὁ κίνδυνος τῆς σκοπιμότητας, πού ὁδηγεῖ σὲ ἀνελικρινῆ συμπεριφορά. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀντιπαλότητος, εἴτε μεταξὺ τῶν γονέων, εἴτε μεταξὺ γονέων καὶ παιδιῶν. Ἄλλοτε ὑπάρχει ἡ αἴσθηση, πῶς τὰ παιδιά εἶναι πρὸς ἔρευνα· ἓνα κλειστό βιβλίο γιὰ νὰ τὸ ἀνοίξουμε.

Ἄν εἶναι ἀληθές ὅτι τὰ παιδιά γίνονται «αὐτοῦ πού εἴμαστε», τότε πρέπει νὰ ὑπάρχει ἡ συνειδηση τοῦ «ἐμεῖς». Τὸ «ἐμεῖς» δὲ νὰ μὴν ἀφορᾶ τούς μεγάλους ἀλλὰ γονεῖς καὶ παιδιά μαζί.

Ἔτσι ἡ ζωὴ μας ἐπηρεάζει τὰ παιδιά ἀλλὰ καὶ κεῖνα ἐπηρεάζουν τούς γονεῖς θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ.

Αὐτὴ ἡ αἴσθηση τοῦ «ἐμεῖς» βιώνεται πιὸ πολὺ στὴν Ἑλλάδα, ἀπ' ὅ,τι ἀλλοῦ. Ἡ Ἑλληνίδα μητέρα π.χ. θά πεῖ : «Ἐχω πρόβλημα· τὸ παιδί μου εἶναι ναρκομανής». Ἡ Γερμανίδα θά πεῖ : «Τὸ παιδί μου εἶναι ναρκομανής».

Ἐχομε διερωτηθεῖ ἀν ἡ πορεία μας πρὸς τὸν Γάμο ὑπῆρξε σωστή; Μήπως δὲν ὑπῆρξε μελέτη;

Ἡ, μήπως τὰ κριτήρια ἦσαν ρηχά; Ἡ ὑπερβολικὴ καθυστέρηση τοῦ Γάμου εἶναι φθορὰ βιολογικὴ καὶ ψυχικὴ. Κρύβει δὲ μέσα της καὶ κάποια ιδιοτέλεια. (Μία γυναίκα, ἀφοῦ ἔκανε 10ετῆ προσπάθεια, ἀπέκτησε παιδί. Ἔμεινε πάλι ἐγκυος καὶ ἤθελε νὰ κάμει ἔκτρωση!).

Εἶναι λάθος νὰ νομιζομε ὅτι «*ἡ γυνὴ διὰ τῆς τεκνογονίας σωθήσεται*», ἐννοώντας τὸν ἀλόγιστο ἀριθμὸ παιδιῶν καὶ χωρὶς καμμία μέριμνα γιὰ τὴν σωστὴ διαπαιδαγώγησή τους. Ἔχει, ἐξ ἄλλου, μεγάλη σημασία σὲ τί ψυχικὴ καὶ σωματικὴ κατάσταση εἶναι ἡ μητέρα, ὅταν κυοφορεῖ.

Τὸ μεγαλεῖο τοῦ θηλασμοῦ μαρτυρεῖ καὶ θεμελιώνει μιὰ οὐσιαστικὴ διαφορὰ ἀνδρός καὶ γυναικός.

Ἄν συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ κύρια ἀγωγή γίνεται μέχρι τὰ 5 χρόνια τοῦ παιδιοῦ, τότε πρέπει οἱ γονεῖς νὰ ... πάμε νὰ πνιγοῦμε!, εἶπε ὁ π. Κων/νος, σὲ μιὰ σκόπιμα ἀμετροεπιῆ ἀποστροφή τοῦ λόγου του.

Ἀργότερα -καὶ καθημερινά- οἱ γονεῖς ἀφυπνίζονται ἐνῶ ἤδη ἔχει ἀρχίσει ἡ ἀμφισβήτησή τους ἀπὸ τούς ἐφήβους τους.

Κρίσιμο στοιχεῖο εἶναι οἱ σχέσεις παλαιᾶς καὶ νέας οἰκογένειας. Ἡ αἴσθηση τῆς μητέρας ὅτι τὸ παιδί εἶναι ἀκόμη δικό της, εἶναι σφάλμα, πού ἐν μέρει μόνο ἀναιρεῖται ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτητοποίησή του.

Πολὺ κακό εἶναι νὰ παρεμβαίνουν οἱ γονεῖς στὴν νέα οἰκογένεια. Ἡ σωστὴ στάση εἶναι τὰ παιδιά νὰ νιώθουν ἐλεύθερα καὶ νὰ φεύγουν μὲ ἓνα αἰσθημα εὐγνωμοσύνης.

Στίς κοινωνικὲς σχέσεις τῶν γονέων πρέπει νὰ δοθεῖ πολλὴ προσοχή : Ἄν δοθεῖ τὸ μήνυμα, ὅτι ἐφαρμόζομε ἄτιμους τρόπους γιὰ νὰ ἐπιτύχομε, τότε τὰ παιδιά ἐκλαμβάνουν τὴν κοινωνία σάν κάτι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δικαιούνται μόνο νὰ λαμβάνουν.

Πρέπει στίς ὑποσχέσεις τους γιὰ δῶρα, οἱ γονεῖς νὰ ἐνημερώνουν τὰ παιδιά γιὰ τὰ ὄρια τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων. Διαφορετικὰ, ὑπάρχει ἔλλειμα ἐπικοινωνίας. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς κόρης, πού βγήκε μὲ τὸν πατέρα της γιὰ ψώνια καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔγινε κατορθωτὸ νὰ ἀγορασθῇ ἄμεσα τὸ καλὸ φόρεμα, γύρισαν καὶ οἱ δύο στὸ σπιτι ἀμίλητοι!

Παρ' ὅτι τό θέμα τῆς ὁμιλίας τοῦ π. Κων/νου («Ἐμεῖς καί τά παιδιά μας») ἦταν πολύ γενικό, ὁ ἴδιος ὑπῆρξε πρακτικώτατος καί συγκεκριμένος. Χρησιμοποιώντας ζωντανά παραδείγματα σέ γλώσσα κατανοητή καί ἀντλώντας γνώση ἀπό τήν μεγάλη του πείρα, χάρισε στούς ἀκροατές γόνιμο προβληματισμό καί ἀπόλυτη ικανοποίηση ἀπό τόν λόγο του. Τόν εὐχαριστοῦμε θερμά.

Πρωτ. π.Πέτρος Μαρτιάτος

Μέ τόν Καθηγητή κ. Χρ. Διακόπουλο

Ὁ κ. Χριστόφορος Διακόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Οἰκονομικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἦταν ὁ ἐπόμενος ὁμιλητής, στίς 29 καί 30 Μαρτίου 2008.

Θέμα του ἦταν: **«Ἡ γνησιότητα τῆς ζωῆς μας στήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν».**

**Ὁ Καθηγητής
κ. Χριστόφορος Διακόπουλος**

Ἄρχισε μέ ἀναφορά στούς ἀρχαίους Ἕλληνες, πού δέχονταν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος «βλέπει» πάνω ἀπό τίς δυνατότητες τῆς ὁράσεως.

Ψάχνει, ὁ ἄνθρωπος, νά βρεῖ ἐναγώνια τόν Θεό. Κανείς, βέβαια, δέν ψάχνει γιά κάτι, πού δέν ὑπάρχει. Ὁ Θεός εἶναι μέσα στόν ἄνθρωπο, ἡ δέ ἀναζητήσή Του ἐμφυτη. «Δέν ὑπάρχουν πόλεις ἀνίερές».

Ὁ Ἀριστοτέλης διέκρινε τήν παιδεία σέ παιδεία τῶν ἐλευθέρων καί σέ παιδεία τῶν δούλων.

Τόν δούλο τόν ἐκπαιδεύεις γιά νά ἀποδώσει («Παιδεία ἐξ ἀντικειμένου»). Τό παιδί μας τό ἐκπαιδεύουμε γιά χάρη τοῦ ἴδιου («Παιδεία ἐξ ὑποκειμένου»).

Ἐνδιέφερε τούς προγόνους μας ἡ ἀγωγή τοῦ σώματος, ἀλλά καί τοῦ πνεύματος (μουσική, θέατρο, κ.λπ.). Πιο πολύ ὅμως καί πάνω ἀπ' ὅλα τούς ἐνδιέφερε ἡ ἀγωγή τῆς ἀρετῆς. Γιατί ἡ ἀρετή ὀδηγεῖ στήν καλή χρήση τῶν ἀντικειμένων.

Δέχονταν οἱ πρόγονοί μας, ὅτι ὁ Θεός δέν ἀγνοεῖ αὐτόν, πού διά τῆς ἀρετῆς προσπαθεῖ νά γί-

νει τέλειος. Ὅποιοι ἄγεται καί φέρεται ἀπό τό σῶμα, «βιώνει» τόν θάνατο ἀπό τήν παρούσα ζωή. Πίστευαν ἀκόμη ὅτι ἡ ἀρετή διδάσκεται μέ τήν καλή γνώση τῶν ... μαθηματικῶν. Ὅμως, δέν ἀρκεῖ ἡ γνώση τῶν ἠθικῶν κανόνων· χρειάζεται ἡ βίωσή τους.

Αὐτό, δηλαδή, τήν βίωση τῆς ἀρετῆς τήν ἔφερε ὁ Χριστιανισμός. Πραγματώνεται δέ μέ τό «γεννηθῆτω τό θέλημα ἰσου» καί τήν ἐνότητα : «ἵνα ὦν ἔν». Στήν ἐνότητα τῶν πιστῶν φανερώνεται «ὅτι Σὺ μέ ἀπέστειλας».

Βασικό στοιχεῖο δέν εἶναι ἡ τυπική ἐκτέλεση ἐντολῶν, ἀλλά ἡ βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντός μας. Αὐτή ἡ βίωση ἀρχίζει μέ τήν συνειδητοποίηση τῆς πνευματικῆς πείνας, ὅπως ὁ ἄσωτος. Ἡ ἐπιλογή τοῦ χριστιανοῦ -ὅπως καί τοῦ ἀσώτου- εἶναι ἐπιλογή μεταξύ ζωῆς καί θανάτου. Δέν ὑπάρχει ἐνδιάμεσο βῆμα μεταξύ τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου!

Τά τυπικά θρησκευτικά καθήκοντα δέν εἶναι γνησιότητα (ὅπως ὁ πρωτότοκος υἱός τῆς παραβολῆς).

Πρῶτο βῆμα ἡ συναίσθηση τοῦ τί εἶμαι. Δεύτερον ἡ ἀμετάκλητη μετάνοια (χριστιανική ζωή δέν εἶναι ἡ ἀναμαρτησία, ἀλλά ἡ πορεία). Καί τρίτο βῆμα εἶναι ἡ αἴτηση πρὸς τόν Πατέρα-Θεό γιά συγχώρηση.

Ἀναφερόμενος ὁ κ. Διακόπουλος στό καθ' αὐτό θέμα τῆς ἀγωγῆς εἶπε πῶς τό παιδί διαμορφώνει τήν προσωπικότητά του ἐνωρίς· μέχρι τὰ 5 ἔτη. Οἱ γονεῖς καί οἱ παπποῦδες εἶναι οἱ κύριοι παιδαγωγοί. Πρέπει οἱ γονεῖς νά ἔχουν γιά νά δώσουν. Νά εἶναι πάνω ἀπό τόν θάνατο, πιστεύοντας στόν Χριστό. Οἱ διαπληκτισμοί τους τρομάζουν τό παιδί. Αὐτό ἀντιγράφει ὅ,τι ζῆς καί ὅ,τι λές.

Ἡ παιδεία τῶν μεγαλύτερων ἡλικιῶν, ἔχοντας τίς ρίζες τῆς στήν κλασσική ἀρχαιότητα, συνεχίσθηκε μέ τοὺς μεγάλους παιδαγωγούς, τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες.

Δέν ἀρκεῖ νά προσπαθήσουμε ἐγκεφαλικά· ὁ computer τὰ καταφέρνει καλύτερα! Διαφέρει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν μηχανή γιατί ἔχει συναίσθημα καί ἀρετή.

Ὁ κ. Διακόπουλος, ἐμπειρος ὁμιλητής καί ταυτόχρονα σύγχρονος στά μηνύματα τῆς ἐποχῆς, ἦταν κυρίως θεολογικός. Τόν εὐχαριστοῦμε θερμά γιά ὅσα μᾶς χάρισε μέ τό μεστό του λόγο.

Πρωτ. π.Πέτρος Μαρτιάτος

Μέ την κ. Μαρία Ράπτη

Τό Σάββατο 12 Ἀπριλίου 2008, στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμού καί τήν Κυριακή 13 Ἀπριλίου 2008, στόν Κυθηραϊκό Σύνδεσμο τῆς Χώρας, ὑποδεχθήκαμε τήν κ. **Μαρία Ράπτη**, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου καί Προϊσταμένη Ἐπιστημ. καί Παιδαγ. Καθοδήγησης Περιφερ. Ἐκπαίδευσης Ἡπείρου.

Ἡ Καθηγήτρια κ. Μαρία Ράπτη

Ἡ κ. Μαρία Ράπτη ἦρθε ἀπό τά Γιάννενα στό νησί μας γιά δεύτερη φορά, γιά νά προσθέσει ἕνα ἀκόμη λιθαράκι στό οἰκοδόμημα τῆς Σχολῆς Γονέων, ὅπως στόν πρόλόγο του εἶπε καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ.

Τό θέμα τῆς ὁμιλίας τῆς ἦταν

«**Ἡ συμβολή τῶν γονέων στόν ἀγώνα τῆς μάθησης τῶν παιδιῶν τους**». Θέμα μέ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καί δυσκολία εἰδικά στήν Ἑλλάδα πού παρόλο πολλά παιδιά μπαίνουν σέ Πανεπιστήμια, ΤΕΙ, ΙΕΚ, αὐτοί πού τελικά εἶναι πολύ καλοί στήν δουλειά τους, σέ ὅποιαδήποτε δουλειά καί ἂν κάνουν, εἶναι λίγοι!

Πρῶτα ἀπ' ὅλα δόθηκε ὁ ὀρισμός τῆς μάθησης. Τί δηλ. λένε οἱ ἐπιστήμονες γι' αὐτό πού εἶναι μάθηση.

Ἕνα ἄτομο μαθαίνει, μπορεῖ νά γράψει, νά λύσει μιά ἄσκηση, ὅταν μπορεῖ πρῶτα νά ἀποκτήσει αὐτά πού μαθαίνει, μπορεῖ στή συνέχεια νά τά συγκρατήσει καί τέλος μπορεῖ νά τά χρησιμοποιήσει, νά μάθει δηλ. νά σκέφτεται.

Διαβάζουμε, καταλαβαίνουμε, τά συγγραφοῦμε στό μυαλό μας, ἀλλά καί μπορούμε νά χρησιμοποιήσουμε αὐτά πού μάθαμε.

Στή συνέχεια ἡ κ. Ράπτη ἀπάντησε σέ κείρια ἐρωτήματα πού τ' ἀναφέρομε παρακάτω :

Γιατί οἱ μαθητές δέν μαθαίνουν οὔτε καί μέ τά φροντιστήρια;

Οἱ μαθητές δέν μαθαίνουν ἐπειδῆ:

Δέν ξοδεύουν ἀρκετό καί ὀργανωμένο χρόνο,

ἐργάζονται παθητικά. Αὐτό πού μαθαίνει τό παιδί ὅταν συμμετέχει δέν θά τό ξεχάσει ποτέ.

Δέν γνωρίζουν πῶς νά διαβάζουν. Παρατηροῦνται ὅλο καί μεγαλύτερα ποσοστά παιδιῶν μέ μαθησιακές δυσκολίες (δυσλεξία, ὀριακή νοημοσύνη κ.ἄ.).

Πότε ἕνα παιδί μαθαίνει;

Ἵταν θέλει. Ἵν δέν θέλει δέν θά μάθει ποτέ.

Ἵταν εἶναι ξεκούραστο.

Ἵταν τό παιδί εἶναι ὄριμο. (Νά ἔχει φθάσει σέ ἕνα ὀρισμένο νοητικό ἐπίπεδο καί νά μή του δίδονται πληροφορίες πάνω ἀπό τήν ἡλικία του).

Πῶς οἱ γονεῖς μποροῦν νά βοηθήσουν;

Οἱ γονεῖς καί ὄχι μόνο οἱ γονεῖς, ἀλλά καί οἱ γιαγιάδες καί οἱ παπποῦδες, μποροῦν νά βοηθήσουν τό παιδί νά μάθει ὅταν :

Σέβονται τόν ρυθμό τοῦ παιδιοῦ τους καί δέν ἔχουν ὑπερβολικές ἀπαιτήσεις ἀπό αὐτό.

Γνωρίζουν τί ικανότητες ἔχει τό παιδί τους.

Σέβονται τόν ἐλεύθερο χρόνο τοῦ παιδιοῦ τους.

Δέν κάνουν ἄστοχες συγκρίσεις μέ τόν διπλῶνό του οὔτε ἀκόμη -καί πιό χειρότερα- μέ τό ἀδελφάκι του.

Καλλιεργοῦν τήν κριτική σκέψη τοῦ παιδιοῦ.

Δίνουν πρωτοβουλίες, νά παίρνει τό παιδί ἀποφάσεις καί νά τοῦ ἐνισχύουν τήν αὐτοπεποιθησή του.

Συνεργάζονται μέ τό σχολεῖο καί δέν τό ἀποπαίρνουν στίς ἀποτυχίες, ἀλλῶστε χωρίς ἀποτυχίες δέν ὑπάρχουν καί ἐπιτυχίες.

Βοηθοῦν τό παιδί τους νά ἔχει μιά γωνιά δική του. Ὁργανώνουν τό χῶρο καί τό χρόνο του.

Νά μήν καλλιεργοῦν τήν βαθμοθηρία, ἀλλά νά ἀφουγκραστοῦν τό παιδί τους γιά τό τί θέλει νά γίνει.

Καί τελείωσε ἡ κ. Μαρία Ράπτη μέ μιά αὐτοαξιολόγηση πού ὅλοι μας ὀφείλομε νά κάνουμε :

Μήπως εἶμαι ὑπερπροστατευτικός/ή καί τό παιδί μου δέν παίρνει πρωτοβουλίες ;

Μήπως εἶμαι τελειομανής καί τό ἀποθαρρύνω;

Μήπως εἶμαι ἀνασφαλής, ἀνήσυχος καί τοῦ μεταβιβάζω φόβους;

Μήπως εἶμαι ὑπερβολικά ἀπαιτητικός καί τό ἀπογοητεύω ἢ τό γεμίζω ἐνοχές;

Μήπως εἶμαι ὑπερβολικά φιλόδοξος/η καί τοῦ δημιουργῶ αἰσθήματα κατωτερότητας, ὅτι δέν ἀξίζει τίποτα;

Νοιώσαμε όλοι υπερπλήρεις μετά από τήν εισήγηση τής κ. Ράπτη. Τόσα πολλά ήταν αυτά πού ακούσαμε, τόσο χρήσιμα, τόσο επιστημονικά τεκμηριωμένα, μέ τόσα παραδείγματα και τό σπουδαιότερο τά περισσότερα από τήν πολύχρονη έμπειρία της στήν Έκπαίδευση. Εύχαριστούμε θερμά τήν κ.Ράπτη γιά όσα μάς χάρισε .

Ίωάν. Καραβοκύρη, Θεολόγος

Μέ τόν Καθηγητή κ. Ήλ. Ματσαγγούρα

Στίς 9 καί 10 Μαΐου 2008, όμιλητής στή Σχολή Γονέων -γιά δεύτερη φορά- ήταν ό καθηγητής του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Άθηνών κ.Ήλίας Ματσαγγούρας. Ό τίτλος τής όμι-

Ό Καθηγητής κ. Ήλίας Ματσαγγούρας

λιάς του ήταν μακρύς, αλλά περιεκτικός **«Από τήν κριτική σκέψη στήν ήθική κρίση και πράξη του προσώπου : Ό ρόλος τής Οικογένειας και του Σχολείου»**.

Διερωτήθηκε, κατ' άρχήν, ό κ. Ματσαγγούρας άν έχει ρόλο ή Έκκλησία. Άπαντώντας ό ίδιος πώς ή Έκκλησία έχει μετά βεβαιότητας λόγο και δή πρωταρχικό, είπε πώς δέν θά άναφερθει σ' αυτόν, επειδή ό ίδιος δέν είναι θεολόγος, αλλά παιδαγωγός. Άντιπαρέβαλε, όμως, τίς άντιστοιχίες τών έννοιών από τίς δύο πλευρές. Έτσι π.χ. στό «Λογικόν» τής θεολογίας άντιστοιχεί ή «κριτική σκέψη» τής παιδαγωγικής. Στο «αυτεξούσιον», ως επακόλουθο νοεράς φύσεως άντιστοιχεί ή «αυτονομία τής ήθικής πράξης», κ.ο.κ.

Άλλά και οι τελικοί σκοποί τών δύο επιστημών, διατυπωμένοι μέ διαφορετικούς όρους, είναι περίπου ταυτόσημοι : «Αυτεξούσια και ελεύθερη ήθικά πράξη» άφ' ενός και «Ήθικώς αυτόνομη (όχι έτε-

ρόνομη) πράξη άφ' έτέρου.

Άνέπτυξε στή συνέχεια ό όμιλητής, τά πέντε κεφάλαια του θέματός του, δηλαδή :

α) Πώς βλέπουν τήν ήθική ανάπτυξη τό Σχολείο, οι Έκπαιδευτικοί και οι Γονεΐς.

β) Πώς συνδέονται μεταξύ τους οι τρεις συνιστώσες τής ήθικότητας (νοητική, βουλευτική-συναίσθηματική, πραξιακή).

γ) Πώς εξέλισσεται ή ήθική κρίση (νοητική πλευρά), ή όποία άποτελεί τήν βάση τής ήθικότητας, πράγμα πού συνήθως παραβλέπεται.

δ) Πώς μπορεί ή Οικογένεια και τό Σχολείο νά βοηθήσουν τά παιδιά στήν Ήθική ανάπτυξη και

ε) Πώς ή Πίστη συμβάλλει στήν μετατροπή τής ήθικής (δια-) κρίσεως σέ ήθική πράξη.

Έκανε ό κ. Ματσαγγούρας μία ιστορική άναδρομή στίς προτεραιότητες του εκπαιδευτικού μας συστήματος από τής γενέσεως του νεο-ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα. Ένώ ό ήθικός σκοπός τής Παιδείας ήταν πρωταρχικός, από τό 1913 ύποβαθμίσθηκε ύπέρ του παραγωγικού σκοπού. Σέ στατιστική, όμως, μεταξύ τών γονέων και τών εκπαιδευτικών, ό ήθικός σκοπός είναι 2ος στους εκπαιδευτικούς, αλλά 1ος στους γονεΐς!

Ή ήθική άγωγή έχει σάν σκοπό τό ξεπέραςμα τών νηπιακών έγκωκεντρικών τάσεων και τήν ανάπτυξη τής σχέσης.

Στήν ενδιαφέρουσα συζήτηση πού επακολούθησε ζητήθηκε ή γνώμη του όμιλητή ως προς τό σημερινό έλλειμα παιδείας. Ό κ.Ματσαγγούρας είπε πώς πράγματι ύπάρχουν άτέλειες στήν ύποδομή σέ έμψυχο ύλικό και στό τεχνικό μέρος και στόν προσανατολισμό τής Παιδείας. Όμως ύπάρχουν και θετικά στοιχεία, τά όποία άποτελούν άδιαμφισβήτητα τήν βάση για τό σημερινό μορφωτικό επίπεδο τών Έλλήνων.

Συμφώνησε σέ άλλη παρέμβαση για τόν κίνδυνο ακύρωσης κάθε προσπάθειας σωστής άγωγής, από τόν κατακλυσμό τής εικόνας (τηλεόραση) και τής πληροφόρησης (διαδίκτυο). Καί τόνισε πώς έδώ μεγάλη είναι ή εύθύνη τών γονέων.

Όσον για τήν παρατήρηση πώς «θρησκευτικότητα» και «θρησκεία» δέν είναι ταυτόσημα μέ τήν χριστιανική μας πίστη, αλλά αντίθετα (παράδειγμα οι φονταμενταλιστικές θρησκείες τών Έβραίων και του Ίσλάμ), διευκρίνησε, πώς έννοούσε τήν χριστιανική άποκλειστικά πίστη.

Πρωτ. π.Πέτρος Μαριάτος

Ὁ ἑορτασμός τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς παραμονῆς.
Στό Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ Κυθήρων

Τήν παραμονή τῆς ἐθνικῆς μας ἐπετείου (τῆς 25ης Μαρτίου 1821) καί περί ὥραν 7 μ.μ. ἔλαβε χώραν ἐπίκαιρη γιορταστική ἐκδήλωση στό Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, στό Κεραμωτό Κυθήρων.

Ἡ ἐκκλησιαστική χορωδία, ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ χοράρχη κ. Γεωργίου Λουράντου, Θεολόγου, παρουσίασε ἐόρτιους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καί ἐθνικά-πατριωτικά τραγούδια. Μαθητές καί μαθητρίδες τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Λιβαδίου καί Κεραμωτοῦ, Γυμνασίου καί Δημοτικοῦ, ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἐπίκαιρα κείμενα, διάλογο καί χόρευαν

τοπικούς παραδοσιακούς χορούς ὑπό τήν εὐθύνη καί καθοδήγηση τῆς Καθηγήτριας κ. Ἐλένης Χατζοπούλου-Τζοβάρα, ἡ ὁποία καί ἔκανε τό ἀνοιγμα καί τήν παρουσίαση τῆς ἐορτῆς.
Ἡ κ. Ελένη

Χάρου-Κορωναίου, Φιλόλογος Καθηγήτρια ἐκφώνησε σύντομο πανηγυρικό λόγο, ἀναφερόμενο κυρίως στή συμβολή τῶν Κυθήρων στόν ἐπαναστατικό ἀγῶνα, καί τόν ὁποῖο θά διαβάσετε στή συνέχεια.

Ὁμάδα παραδοσιακῶν χορῶν ἀπό ἐκπαιδευτικούς τῆς νήσου, πού ἐκπαιδεύεται ἀπό τήν Καθηγήτρια κ. Χατζοπούλου-Τζοβάρα, παρουσίασε ἕνα εὐχάριστο πρόγραμμα πατριωτικῶν χορῶν.

Ξεχωριστή νότα στή γιορτή ἔδωσε μέ τήν πα-

ρουσία του ὁ κ. Παναγιώτης Κωτσιόπουλος, στρατηγός ἐν ἀποστρατεία, ὁ ὁποῖος, μετά ἀπό μιά σύντομη ἀλλά καί ἐνθερμη πατριωτική προσλαλιά μέ ἰσχυρά ἐθνικοθρησκευτικά μνημόματα, ἀπήγγειλε ὠραϊότατα τό γνωστό ποίημα «**Ματρώζος**», ἀφοῦ τό προλόγησε προηγουμένως.

Τὴν ώραία καί πολύ πετυχημένη αὐτὴ γιορτὴ παρακολούθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Θεόδ. Κουκούλης, ἡ Ἐπαρχος κ. Χρ. Φατσέα καί οἱ λοιπές τοπικές Ἀρχές, πολλοί κ.κ. Ἐκπαιδευτικοί καί ἓνα μεγάλο ἄκροατήριο ἀπὸ συμπολίτες μας.

Τὴν ὅλη ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ σύντομο χαιρετισμὸ καί τὴν ἔκφραση ὀλοκάρδιων συγχαρητηρίων εὐχῶν πρὸς τοὺς ὡς ἄνω συντελεστὲς τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐορτῆς, καί ἰδιαίτερα πρὸς τὰ παιδιὰ καί τὸν ὄμιλο τῶν παραδοσιακῶν χορῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ.

Τὴν παραμονὴ τὸ πρωῒ ἔγιναν μὲ ἐπι-

πρόγραμμα, ἐνῶ στὶς 12 μ. ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ ἥρωος Θεοδ. Κολοκοτρῶνη ἐψάλη ἐπιμνημόσυνη δέησις καί κατετέθησαν στεφάνια ἀπὸ τὶς Τοπικές μας Ἀρχές.

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς κυριῶνυμης ἡμέρας

Ετελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Χώρας, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, καί ἀκολούθησε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία τῆ συμμετοχῇ Ἱερέων, τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων καί

τυχία οἱ ἐθνικοῦ χαρακτῆρα γιορτές τῶν Σχολείων μας στὰ σχολικὰ τοὺς κτίρια μὲ ἓνα ώραίο γιορτινὸ

λοιπῶν φορέων, καί τῶν Σχολείων τῆς πρωτεύουσας μετὰ τῶν ἀξιότιμων ἐκπαιδευτικῶν.

Ἀκολούθησε ἡ ἐπιμνημόσυνη δέησις, ἡ κατάθεσις στεφάνων, ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας, οἱ ἐθνικοὶ χοροὶ τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν, ἡ καθιερωμένη παρέλασις τῶν Σχολείων μας (Λυκείου - Γυμνασίου, Δημοτικῶν Χώρας καί Λιβαδίου καί τῶν Νηπιαγωγείων τοῦ νοτίου τμήματος μὲ τὴ συνοδεία τῆς Φιλαρμονικῆς).

Γιορταστικὲς ἐκδηλώσεις μὲ παρέλασι τῶν μαθητῶν τοῦ Ποταμοῦ ἔγιναν μετὰ τῆ Θεία Λειτουργία.

Ἐκκλησιασμὸς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἔγινε καί στὴν Ἁγία Πελαγία, Καστροστάνα, Καρβουνάδες

καί Κάτω Λιβάδι.

Συνέχεια στὴ σελ. 13

Σέ καίριο σημείο τά Κύθηρα κατά τήν Ἑλλην. Ἐπανάσταση

Τῆς κ. Ἑλένης Χάρου-Κορωναίου, Φιλολόγου

Εἰς τό βιβλίον τῆς Κοντελετοῦς τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων ὑπάρχει μιά σημείωση. Κάποιος παλιός ἄνθρωπος πιθανόν ἱερέας ἢ ὁ γραμματέας τῆς ἀδελφότητος σημείωσε.

«1821 μῆνος Σεπτεμβρίου ἐπάρθηκε ὁ Μωριάς ἀπό τοὺς Ρωμαίους καί ἐχάλασαν πολλοὺς Τούρκους καί ἐστάθηκε τό σπαθί ὡρες ὀκτώ εἰς τοὺς Τούρκους, ἀπό τοὺς Ρωμέους, εἰς τήν Τροπολητῶν».

Ἔτσι ἀπλῶς μέ συγκλονιστικά λιτό ὕφος σημειώνει ὁ ἄγνωστος χρονικογράφος μιά ἐνθύμηση, ἕνα καθοριστικό καί ἀποφασιστικό γεγονός τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασης. Τήν Ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ἐπειδὴ ὑπηρετῶ περισσότερο τήν ἱστορία καί λιγώτερο τή λογοτεχνία καί διδάχθηκα πολλά καί συγκινούμαι πολύ ἀπό ἐκεῖνο τό ἀπλό, τό ἀπελεκητό, τό ἀφταισίδωτο καί ἀνεπιτήδευτο γράψιμον τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων, θά προσπαθῶ γιά λίγο νά ξεφύγω ἀπό τοὺς τετριμμένους πανηγυρικούς τῆς ἡμέρας καί μέ λίγα ἀπλᾶ λόγια νά σᾶς πῶ, πῶς

τά Κύθηρα βρέθηκαν σέ καίριο σημείο κατά τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση καί ἔχουν ἕνα πολύ ἀξιόλογο παρόν σ' αὐτήν, καί συναισθηματικά καί οὐσιαστικά.

Ἐξάλλου ἡ σχέση μέ τή γειτονική Πελοπόννησο καί τήν Κρήτη εἶναι δεδομένη. Ἀπό τά προϊστορικά χρόνια, τά Κύθηρα εἶχαν ἀναπτύξει δεσμούς μεγάλους. Κατά τό 19ο αἰ. μέγανος ἀριθμός Κυθηριῶν ἔπαιρναν γεωργικά διαβατήρια καί πήγαιναν ἀπέναντι σάν ἐποχιακοὶ ἐργάτες. Λόγω τῆς γεωγραφικῆς θέσης τους ἤδη ἀπό τά προεπαναστατικά χρόνια τά Κύθηρα σέ περιόδους ἀνεμοζάλης δέχθηκαν πάρα πολλοὺς φυγάδες, καταδιωγμένους ἀπό τοὺς Τούρκους, Μωραίτες, Κρητικούς, Κων/πολίτες καί ὄχι μόνο. Οἱ ἐκκλησίες τῶν Κυθηριῶν εἶναι γεμάτες ἀπό ἐνταφιασμούς τέτοιων κατατρεγμένων. Πολλές ἀπ' αὐτές τίς οικογένειες ξέμειναν στά Κύθηρα, ἐνῶ ἄλλες ἔμειναν προσωρινά καί κατόπιν τράβηξαν γιά τήν Κρήτη ἢ γιά τὰ Ἐπτάνησα, ὅπως **ἡ οἰκογένεια Κρεββατᾶ ἀπό τό Μυστρά, πρόγονοι τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου,**

Συνέχεια ἀπό τή σελ.14

Τό Δημοτικό Σχολεῖο Κάτω Λιβαδίου τό ἀπόγευμα τῆς ἐθνικῆς μας αὐτῆς γιορτῆς παρουσίασε κ' ἐφέτος μιά πολύ ωραία γιορτινὴ ἐκδήλωσι μέ ωραίες ἀπαγγελίες, διαλόγους, καί ἐπικάιρα τραγούδια καί σκέτς. Τοὺς μαθητὲς καί τοὺς κ.κ. ἐκπαιδευτικούς αὐτοῦ τοῦ Σχολεῖου καί τῶν ὑπολοίπων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων μας συγχαίρουμε θερμά.

πού πέρασαν απ' τὰ Κύθηρα καί κατοπιν πήγαν στην Κρήτη, καί ἡ οικογένεια Σολωμοῦ ἀπό τήν Κρήτη πρόγονοι τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, πού γιά νά ξεφύγουν τόν Τοῦρκο ἤρθαν στά Κύθηρα καί ἀπό δῶ πήγαν στή Ζάκυνθο, γιά νά ἀναφέρω δύο ἠχηρά ὀνόματα.

Ποιούς ἄλλους νά ἀναφέρω ; **Τό Λάζαρο καί τό Γεώργιο Κουντουριώτη, τὰ ἀρχοντόπουλα ἀπό τήν Ὑδρα** πού βρέθηκαν στά Κύθηρα πρὶν τήν ἐπανάσταση, χωρίς χαρτιά, χωρίς πιστοποιητικά καί ἐγινε μιά διαδικασία στά Κύθηρα γιά τήν ταυτοπροσωπία τους. Μάλιστα ἀπέκτησαν καί σπίτι στό Καψάλι, στόν Πίσω Γιαλό, εἶχαν ἀλληλογραφία μέ Κυθριούς καί ὁ δρόμος τοῦ Πίσω Γιαλοῦ ὀνομάζεται ὁδός Κουντουριώτη. Δρόμοι μέ τὰ λαμπρά μεγάλα ὀνόματά τους, ὅπως θά ἔλεγε καί ὁ Καριωτάκης. Ποιούς ἄλλους νά ἀναφέρομε ἀπό τίς θρυλικές μορφές τοῦ 18ου - 19ου αἰ. πού ἀνέπτυξαν σχέσεις μέ τὰ Κύθηρα; **Τό ναύαρχο Ἀνδρέα Μισοῦλη**, πού ἐπικεφαλῆς μοίρας ὑδραϊκῶν καραβιῶν ἔμεινε γιά ἓνα διάστημα στή θάλασσα τῶν Κυθῆρων, παρακολουθώντας τίς κινήσεις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου καί προσορμίστηκε στόν Αὐλαίμονα, **τό Λάμπρο Κατσώνη** πού ἀνέπτυξε δράση στά Κύθηρα καί ἀπό τό 1788 μέχρι τό 1792 προσορμίστηκε ἐπανειλημμένα στόν Αὐλαίμονα καί ὀργάνωσε τό στόλο του. **Τόν Ἀρχιστράτηγο, τό γέρο τοῦ Μωριά**, πού ἦρθε στά Κύθηρα σέ μιά ἐποχή πού ἀπειλοῦσαν τή ζωή του τό 1806 καί ὅπως ἀναφέρει στά ἀπομνημονεύματά του ἀνέβηκε στήν Ἁγία Μόνη τήν Κυριακή τῶν Βαΐων καί τάχτηκε στή χάρη της. Μάλιστα **ὁ Κολοκοτρώνης ἀντήλλαξε ἐπιστολές μέ τήν οικογένεια Ἀλβανάκη ἀπό τή Χώρα**, ἡ ὁποία προσέφερε πολλά στόν ἀγῶνα. Ἔτσι οἱ Κυθῆριοι μπῆκαν στό ἐπαναστατικό κλίμα προστατεύοντας καί βοηθώντας ὑλικά καί ἠθικά τούς ἀγωνιστές καί τούς πρόσφυγες, ἀλλά καί οἱ ἴδιοι συμμετέχοντας σέ μυστικές ἐταιρεῖες καί πολεμικές δραστηριότητες καί μάλιστα κάτω ἀπό πολύ ἀντίξοες συνθήκες, διότι ἡ προστάτιδα Ἀγγλία, στήν ἀρχή τῆς ἐπανάστασης τουλάχιστον, ἐτηροῦσε οὐδέτερη στάση γιά νά μήν πούμε ὅτι ἦταν μεροληπτική ὑπέρ τῆς Τουρκίας καί τιμωροῦσε τούς ὑπηκόους της, πού δέν συμμορφώνονταν, μέ φυλακίσεις, ἐξορίες, ἀπαγχονισμούς καί δημεύσεις περιουσιῶν.

Οἱ Ἀλβανάκηδες, διακεκριμένη οικογένεια Μωραϊτικῆς καταγωγῆς, ἀπό τό Μυστρά, ἐγκατεστάθη στά Κύθηρα μέ τὰ Ὀρλωφικά τοῦ 1770. Ὁ

Σαράντος Ἀλβανάκης μέ τὰ ἀδελφία του πρόσφεραν στήν ἐπανάσταση τοῦ '21, 22 φορτία μέ παντοῖα ἐφόδια, μπαρουτῆ, παξιμάδια, ρύζι, ἀλεύρια, μούλυβδο κ.ἄ. Ὁ πελώριος φούρνος πού φούρνιζαν τό παξιμάδι γιά τούς ἐπαναστάτες σώζεται ἀκόμα στή Χώρα. Γιά τήν ἱστορία νά ἀναφέρομε ὅτι **ἡ ἴδια οικογένεια Ἀλβανάκη διέθεσε καί τό περισσότερο χρυσάφι γιά τό ἔνδυμα τῆς Μυρτιδιώτισσας.**

«Πρός τούς εὐγενεστάτους κυρίους ἀδελφοῦς Ἀλβανάκη», ἀπευθύνει ἐπιστολή ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης τόν Ἰούλιο τοῦ 1826.

«Ἐπληροφορήθην ὅτι ἐστείλατε εἰς παραλαβήν μου εἰς Ἄστρος φορτία τροφῶν συνιστάμενα ἀπό παξιμάδι καί ἄλευρα σιταρένια καί ἀραβοσίτια ...»

Ἐνας ἄλλος διαπρεπῆς Κυθῆριος πού πρόσφερε πολλά στόν ἀγῶνα εἶναι **ὁ γιατρός Ἰωάννης Κλάδος** πού τὰ 1821 ἦταν 30 χρονῶν. Γιός τοῦ ἐπίσης γιατροῦ Πιέρου Κλάδου ὁ Ἰωάννης συνδέθηκε μέ τήν Ὑδρα ὅπου ὑπηρέτησε σάν γιατρός καί ὑποπρόξενος τῆς Ρωσίας. Μυήθηκε στή Φιλική Ἐταιρεία στήν Ὑδρα καί συνδέθηκε μέ τόν Ἄνθιμο Γαζῆ. Ὁ Κλάδος μέ τήν ἐναρξή τῆς ἐπανάστασης ἦταν ἐνήμερος συνεχῶς γιά τὰ γεγονότα καί βοηθοῦσε τήν ἐπανάσταση μέ τήν ἀποστολή πολεμοφοδίων, τροφίμων καί χρημάτων. Γιά τούς ἀγωνιστές τῆς Κορίνθου ναύλωσε καράβι μέ πολεμοφόδια καί 5 κανόνια. Τί ἄλλο νά πούμε; Νά πούμε ὅτι στό Μεσολόγγι εἶχε σχηματισθεῖ ἓνας μικρός στόλος μέ **ἀξιωματικό κάποιον Κυθῆριο Κων/νο Πρινεά γνωστό σάν Τσιργιώτη.**

Νά πούμε ὅτι στά Κύθηρα δημιουργήθηκε ἀποθήκη ἀπό τόν **γνωστό φιλέλληνα Ἐλβετό τραπεζίτη Εὐνάροδο** γιά νά μεταφέρονται φορτία στήν ἐπαναστατική Ἑλλάδα.

Ἔτσι τὰ ταπεινά Κύθηρα δίνουν ἓνα ἀξιόλογο παρόν στήν ἐθνική ὑπόθεση ἀπό τό ὑστέρημά τους κι' αὐτό ἔχει σημασία καί κάτω ἀπό τόσο ἀντίξοες συνθήκες. Ἔτσι ἔχομε κι' ἐμεῖς μερίδιο στήν τιμῆ πού τονίζεται μέ τούς στίχους τοῦ Σολωμοῦ:

Ἐφωνάζαν ὡς τ' ἀστέρια
τοῦ Ἴονιου τὰ νησιά
καί σηκώσανε τὰ χέρια
γιά νά δεῖξουνε χαρά.

Μ' ὄλο ποῦναι ἀλυσωμένο
τό καθένα τεχνικά
καί στό μέτωπο γραμμένο
ἔχει ψεύτρα λευτεριά.

Τό ΠΑΣΧΑ στα Κύθηρα

Σέ ιερή κατάνυξι έλαβαν χώραν οί ιερές Άκολουθίες τής Άγίας και Μεγάλης Έβδομάδος στα Κύθηρα.

Τήν Παρασκευή πρό του Λαζάρου ο Σεβασμιώτατος συνεκάλεσε τήν μηνιαία Έρατική Σύναξι και, άφου άναφέρθηκε στα ιερά μηνύματα τής Μ. Έβδομάδος, τής καθεμιάς ήμέρας τής, και έπικέντρωσε τό ένδιαφέρον των σεβαστών πατέρων στην ύπέριπτη θυσιαστική αγάπη του Θεανθρώπου, τήν άκρα ταπεινώσι και τήν λυτρωτική αναστάσιμη χαρά που προσφέρει στους πιστούς, έκανε λόγο για τό πρόγραμμα των Ίερών Άκολουθιών και τήν όσον τό δυνατόν καλύτερη έξυπηρέτησι των ένοριών, στις όποιες εφημερεύει ο κάθε Ίερεύς, για να μή μείνουν άλειτούργητα τά ιερά Θυσιαστήρια αυτές τις μεγάλες ήμέρες.

Κατανυκτικά, λοιπόν, έγιναν οί ιερές Άκολουθίες του Νυμφίου, του Μυστικού Δείπνου, των Άγίων Παθών, του Ίερού Έπιταφίου και τής Θεοσώμου Ταφής του Κυρίου μας σ' όλο τό νησί.

Ίδιαίτερη κατάνυξι και συμμετοχή των πιστών είχαμε στην Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα, στη Χώρα, στον Ποταμό, στον Μυλοπόταμο, στο Λιβάδι και τήν Άγία Πελαγία.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεΐμ έκαμε τήν Άκολουθία των Άγίων Παθών (12 Εύαγγέλια) στον Ποταμό, τής Ίεράς Άποκαθλώσεως πρώτα στον Μυλοπόταμο ώρα 11-12.30 μ. και στον Ποτα-

μό ώρα 3-4.30 μ.μ., του Ίερού Έπιταφίου στη Χώρα με τήν πολυάνθρωπη συμμετοχή των έντοπίων και μεγάλο πλήθος παρεπιδήμων χριστιανών και τήν κατανυκτική λιτάνευσι του Ί. Έπιταφίου στους δρόμους και τις ρύμες τής πρωτεύουσας και του «μέσα βούργου», τής Θεοσώμου Ταφής (Μ. Σάββατο) στα Λογοθετιάνικα, τής Άναστάσεως του Κυρίου μας στον Έσταυρωμένο Χώρας και του Έσπερινού τής Άγάπης στη Μυρτιδιώτισσα.

Τό Άναστάσιμο Πάσχα γιορτάστηκε πανευφρόσυνα σ' όλα τά Κύθηρα, όπου έγιναν οί Πασχαλινές Λειτουργίες, ή γιορτή του Άγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου και στις ένορίες, τις κώμες και τά χωριά, όπου πήγαινε και διανυκτέρευε ή αγία και θαυματουργός Εικόνα τής Παναγίας μας τής Μυρτιδιώτισσας.

Ἡ Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Προστάτου μας Ὁσίου Θεοδώρου

Καί ἐφέτος, μέ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα καί τῆ συμμετοχή πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος ἔγινε ὁ πανηγυρικός ἑορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, τοῦ ἐκ Κορώνης τῆς Μεσσηνίας καταγομένου καί ἐν Κυθήροις ἀσκήσαντος.

Οἱ προσκληθέντες κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἱεράς Συνόδου Σεβ. Μητροπολίται πρ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καί Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου (Χανίων Κρήτης) κ. Δαμασκηνός δέν κατέστη δυνατόν νά παρευρεθοῦν. Ὁ σεβαστός ἅγιος πρ. Πειραιῶς ἐζήτησε τήν κατανόησίν μας νά μὴν ἐλθῆ, λόγῳ τοῦ κόπου τῶν προηγηθεισῶν Πασχαλίων ἑορτῶν, ὁ δέ ἅγιος Χανίων παρημποδίσθη νά ἀφίχθῆ ἀπό Κρήτη μέ ταχύπλοον σκάφος, λόγῳ τῆς ἐκτάκτου θαλασσοταραχῆς (7-8 μποφόρ), κατὰ τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τόν μέγα ἑόρτιο Ἑσπερινό καί εἰς τήν πανηγυρική Θεία Λειτουργία ἐχοροστάτησε καί ἐλειτούργησε, ἀντιστοίχως, ὁ Σεβασμώτατος Ποιμε-

νάρχης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ἐγκωμιάσας προσηκόντως «τῆς Κορώνης τό κλέος καί Κυθῆρων τό καύχημα», ἐνῶ κατὰ τόν πανηγυρικό Ἑσπερινό ὠμίλησε μέ γλαφυρότητα καί ἀντλησε ὠφέλιμα δι' ὅλους μηνύματα ἀπό τῆ ζωῆ καί τήν μακαρία τελείωσι τοῦ ἑορταζομένου Ὁσίου μας ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτ/ρος - Ἱατρός π. Πέτρος Μαριᾶτος. Εἰς τās ἑορταστικές Ἀκολουθίας συμμετείχαν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίται ἐξ Ἀθηνῶν καί ὁ Ἱερός Κληρὸς τῆς νήσου.

Τό ἱερόν ἀναλόγιον ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία καί συμμετοχή τους ὁ Μοναχὸς π. Νικόδημος, καθηγητὴς τοῦ ΙΕΚ Κυθῆρων καί οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντες Ἱεροψάλτες Νικόλαος Μπισσίνης καί Νικόλαος Κεφαλλονίτης.

Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐλαβε χῶραν ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τῆ συμμετοχῆ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων καί τοῦ εὐσεβοῦς Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Μεταξὺ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἦσαν καί περί τούς 50 προσκυνητές μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἱερέα τους π. Κων/νο ἀπό τήν γενέτειρα τοῦ Ἁγίου μας Κορώνη, τούς ὁποῖους καί ἐδεξιώθη ἡ Ἱερά Μονή.

Εἰς τήν Ἱεράν Λιτάνευσιν συμμετείχε ἄγημα τοῦ ναυτικοῦ καί τῆς ἀεροπορίας, ἐνῶ ἔγινε ὑπό τούς ἤχους τῆς καλά ὀργανωμένης Φιλαρμονικῆς Ποταμοῦ, ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Εὐστρατίου Θεοδωρακάκη, τοῦ ἀκαταπόνητου μαέστρου τῆς.

Η ΙΕΡΑ ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ - «ΓΥΡΑ» ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Ἡ θαυματουργός καί περίπυστος Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας ἔφθασε στή Χώρα τῶν Κυθήρων λιτανευτικά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως κάθε χρόνο.

Προηγουμένως ἐτελέσθη πανηγυρικά ἡ Θεία Λειτουργία καί ἡ περιφορά τῶν ἁγίων εἰκόνων γύρω ἀπό τόν μεγαλόπρεπο Ἱερό Ναό τῆς Μυρτιδιώτισσας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, περιστοιχιζομένου ἀπό Ἱερεῖς τῆς νήσου μας. Μετά μικρή διακοπή ἄρχισε ἡ ἱερή λιτανευτική πομπή γιά τίς Καλοκαιρινές, Λιβάδι καί, μετά τήν τέλεσι τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στόν Ἅγιο Γεώργιο, ἔφθασε στήν Χώρα.

κτέρειε. Ἡ συμμετοχή τῶν χριστιανῶν μας, καί μάλιστα τῶν νέων καί μαθητῶν - τριῶν τοῦ Δημοτικοῦ καί τοῦ Γυμνασίου-Λυκείου, ἦταν συγκινητική.

Τήν Ἁγία Εἰκόνα, τῆς ὁποίας τό περιβλήμα μέ τό στέμμα καί τό φορεῖο συντηρήθηκαν καί ἀποκαταστάθηκαν κατά τόν καλύτερο τρόπο, μετέφεραν στούς ὤμους τους μέ εὐλάβεια νέοι ἄνδρες καί γυναῖκες, νεαροί καί νεάνιδες, ἐνώ τά παιδιά τῶν Σχολείων μας προπορεύονταν μέ τά ἔξαπτερυγα.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου μας εὐλογήθηκε ἐπί 40νήμερο περίπου μέ τήν παρουσία καί τίς Ἱερές Ἀκολουθίες ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας καί τήν Δευτέρα τοῦ Πάσχα (τῆς Νέας Ἑβδομάδος) ἄρχισε τό ὁδοιπορικό τῆς ἐπιστροφῆς τῆς.

Ἐπί δύο ἑβδομάδες ἐλιτανεύετο ἀπό κώμη σέ κώμη, κατά τό ἐπικρατήσαν ἀπό 40ετίας περίπου νεώτερο διευρυμένο πρόγραμμα, μέ Ἑσπερινούς καί Θεῖες Λειτουργίες, ὅπου διανυ-

Ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τόν π. Πέτρο, Ἐφημέριο τῆς Μυρτιδιώτισσας, συνώδευαν σέ ὅλες σχεδόν τίς ἱερές λιτανευτικές πορείες, μέ τή συμμετοχή καί τῶν Ἱερέων τῶν ἐνοριῶν, παρακινούσε τούς χριστιανούς νά συμπάλουν ἢ νά ἀκοῦνε μέ εὐλάβεια καί κατανυκτική σιωπή τίς ἱερές ἀναστάσιμες ψαλμωδίες καί τά τροπάρια τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως. Παρακαλοῦσε δέ συχνά ἡ συνοδεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος νά εἶναι ἱερά καί λιτανευτική καί νά μὴ μοιάζει μερικές φορές μέ θρησκευτικό περίπατο...

Ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ἀπό τόν Σεβασμιώτατο καί συμφώνησαν τά μέλη τῶν Ἐπιτροπιῶν τοῦ Προσκηνύματος τῶν Μυρτιδιῶν ἡ Ἁγία Εἰκόνα νά μεταφέρεται, μετά τή Θεία Λειτουργία τῆς νέας Τετάρτης στά Καστρισιάνικα, μέ αὐτοκίνητο καί στούς δύο

νεώτερους καί ἀναπτυσσόμενους οἰκισμούς τοῦ Αὐλέμωνα καί τοῦ λιμανιοῦ Διακοφτί γιά προσκύνημα καί ἀμέσως νά ἐπιστρέφῃ στά Καστρισιάνικα, γιά νά ἀναχωρῇ στίς 2 μ.μ. γιά Ποταμό καί Καραβά, κατά τό ἰσχύον πρόγραμμα.

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ.Σεραφεῖμ, ἀπό τοῦ Φεβρουαρίου ἕως καί τοῦ Μαΐου 2008:

Ἐλειτούργησε ἡ ἐχοροστάτησε σέ Ἑσπερινούς, Ἀκολουθίες Χαίρετισμῶν, Προηγιασμένες Λειτουργίες καί Μεγάλα Ἀπόδειπνα καί κατά περίπτωσιν ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο στούς Ἱερούς Ναούς: Ἁγίας Μόνης 1/2, 1/3, 11/4, 20/4, 31/5, Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ (Κακή Μέλισσα) 2/2, Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας 3/2, 25/2, 2/3, 12/3, 14/3, 16/3, 25/3, 29/3, 4/4, 6/4, 18/4, 19/4, 20/4, 25/4, 27/4, 16/5, Ἁγίου Δημητρίου Κουβαρά 10/2, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πέτα Ἀττικῆς (Χειροτονία Διακόνου) 17/2, Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Κ. Λιβαδίου 24/2, 28/2, 7/4, 8/4, 23/4, 6/5, 7/5, Ὁσίας Πελαγίας Ἀγ. Πελαγίας 26/2, 8/4, 21/4, 13/5, Ἁγίου Ἀντωνίου Καστρισιανικῶν 27/2, 9/4, 29/4, 30/4, 14/5, Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων 29/2, 27/3, 11/4, 28/4, 5/5, 6/5, Ἁγίου Μηνᾶ Λογοθετιανικῶν 2/3, 14/3, 12/4, 26/4, 2/5, 3/5, Παναγίας Ἰλαριώτισσης Ποταμοῦ 4/3, 28/3, 5/4, 11/4, 12/4, 13/4, 24/4, 25/4, 1/5, 2/5, 9/5, Ἁγίας Ἐλέσης 8/3, 28/3, 21/4, Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ Κεραμωτοῦ 9/3, 7/4, Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης 9/3, 10/3, 10/3 (Ἐσπερας), 12/3, 14/3, 16/3, 13/4, 23/4, 27/4, Ἁγίων Ἀναργύρων Ξερουλάκι 11/3, Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Λειβαδίου 13/3, 16/3, 27/4, Ἱερά Μονή Ὁσίας Θεοδώρου 15/3, 11/5, 12/5, Εἰσοδίων

τῆς Θεοτόκου Λεβαδεῖας 23/3, Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου Λιανιανικῶν 24/3, Παναγία Δέσποινα Καραβά 26/3, Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ Ἀρωνιαδικῶν 28/3, Ἁγίας Μαρίνης Δρυμῶνος 29/3, 9/5, 10/5, Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Πιτσιανικῶν 30/3, 19/4, Ἁγίας Τριάδος Ἀλεξανδράδων 30/3, Παναγίας Ἐλεούσης Φρατσίων 30/3, 28/4, 29/4, Παναγίας Βιαραδικῶν 31/3, Ἁγίας Τριάδος Φριλιγκιανικῶν 31/3, Ἁγίου Νικολάου Αὐλέμωνος 1/4, Ἁγίας Τριάδος Μητάτων 1/4, 24/4, Κοιμήσεως Θεοτόκου Κοντολετοῦς 2/4, 22/4, 8/5, Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβά 3/4, 22/4, 30/4, 1/5, Ἁγίας Εἰρήνης Κατουνίου 4/4, 5/5, Ἁγίων Ἀναργύρων Φατσαδικῶν 6/4, 4/5, Ἁγίου Χαραλάμπους Μυλοποτάμου 7/4, 25/4, 3/5, 4/5, Ἁγίου Νικήτα Καλάμου 8/4, 23/4, 7/5, Ἁγίου Χαραλάμπους Ἀντικυθήρων 9/4, Ἁγίου Μύρωνος Ἀντικυθήρων 10/4, Ἁγίου Γεωργίου Καληπεριανικῶν 10/4, Ἁγίου Ἰωάννου Στραποδίου 17/4, Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Κοντολιανικῶν 18/4, Παναγίας Μελπιανικῶν 21/4, Ἁγίου Μηνᾶ Διακοφτίου 22/4, Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Καλάμου 8/5, Ἁγίου Σπυριδῶνος Καλοκαρινῶν 11/5, Ἁγίας Ἄννης Χώρας Κυθήρων 15/5, Ἁγίας Ταβιθά Λεβαδεῖας 18/5, Ἁγίου Κωνσταντίνου Ποταμοῦ 20/5, Ἁγίου Κωνσταντίνου Λειβαδίου 21/5, Ἁγίου Βησσαρίωνος Πολιοῦχου Τρικάλων 25/5, Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Κάστρου Χώρας Κυθήρων 29/5.

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐπτανήσων

Τὴν Τρίτη 20 Μαΐου 2008, ὁ Δήμος Κυθέρων ὀργάνωσε στὴν αἴθουσα τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου ἐορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἐνσωμάτωσης τῆς Ἐπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Στὴν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν ὁ Μητροπολίτης μὲ ἐκπρόσωπους τοῦ ἱερατείου, ὁ Δήμαρχος μὲ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, ἡ Ἐπαρχος, ὁ Περιφερειάρχης Δυτ. Ἀττικῆς κ. Σπυριδῶν, οἱ Ἀρχές τοῦ τόπου. Χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Γεωργίου Λουράντου, θεολόγου καθηγητῆ, ἔψαλε ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ ἑπτανησιακὰ τραγοῦδια. Ἡ φιλόλογος

καθηγήτρια κ. Καλλιόπη Φερεσιδὴ ἔκανε μιά ιστορική ἀναδρομὴ καὶ μίλησε γιὰ τὸ νόημα τῆς ἡμέρας. Καθηγητὲς τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Λυκείου ἀπήγγειλαν κείμενα. Ὁ π. Πέτρος Μαριᾶτος ἀναφέρθηκε στὴν προσωπικότητα τοῦ ἀγωνιστῆ Ἡλία Ζερβου-Ἰακωβάτου καὶ ἐδιάβασε ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο του, τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὴν αἰχμαλωσία του στὰ Ἀντικύθηρα. Χαιρετισμοὶ ἀπηύθυναν ὁ Μητροπολίτης, ὁ Δήμαρχος, ἡ Ἐπαρχος καὶ ὁ Περιφερειάρχης.

Τὴν ἐπομένη, κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐπετείου τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐπτανήσων, Τετάρτη 21 Μαΐου 2008, ἐτελέσθη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, παρουσία τοῦ Δημάρχου, τῆς Ἐπάρχου, τοῦ Περιφερειάρχου Δυτ. Ἀττικῆς, Ἀρχῶν-φορέων τῆς νήσου μας, μαθητῶν καὶ συμπολιτῶν μας.

Ὁ Μητροπολίτης μας, ὄλοι οἱ ἐπίσημοι, οἱ μικροὶ μαθητὲς τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ Νηπιαγωγείου

Χώρας καὶ -γιὰ πρώτη φορά- ὄλοι οἱ μαθητὲς ὄλων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς νήσου μας, μετέβησαν στὴν Πλατεία τῆς Χώρας. Μαζί τους πλῆθος κόσμου παρακολούθησε τίς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις. Ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἐκφωνήθηκε ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιο Μπαβέα, Διευθυντὴ τοῦ Δημοτικοῦ

Σχολείου Ποταμοῦ Κυθέρων. Ἀκολούθησαν Ἐπτανησιακοὶ χοροί. Κάθε ἓνα Δημοτικὸ Σχολεῖο, ἔξι συνολικά, χόρεψε ἓνα χορὸ ἀπὸ κάθε νησί τῶν Ἐπτανήσων. Στὸ τέλος, τὸν Τσιριγώτικο, τὸν χόρεψαν ὄλα τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα μαζί! Ἦταν γιὰ ὄλους μας μιά πολὺ συγκινητικὴ στιγμὴ, ἀφοῦ γιὰ πρώτη φορά συναντήθηκαν οἱ μαθητὲς καὶ τῶν ἔξι Δημοτικῶν μας Σχολείων, νὰ συνεορτάσουν τὴν Ἐπέτειο αὐτῆ.

Ἀκολούθησε ἡ μαθητικὴ παρέλαση ὑπὸ τοὺς ἤχους πάντα τῆς Φιλαρμονικῆς Κυθέρων καὶ τὴν διεύθυνση τοῦ ἀκούραστου μαέστρου τῆς κ. Στράτου Θεοδωρακάκη.

Ἐλένη Χάρου-Κορωναίου, Φιλόλογος

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως

Γράφει ἡ κ. Ἐλένη Χάρου-Κορωναίου, Φιλολόγος

Τὴν Πέμπτη 29 Μαΐου 2008, ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μας στὸ Κάστρο, ἐκδήλωση μνήμης γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Θυνε ἐπίκαιρους λόγους καὶ ἡ ἐκδήλωση ἐτελείωσε μὲ τὸ δημοτικὸ τραγούδι «Δώδεκα εὐζωνάκια ...» ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μας, τὸ ὁποῖο κρῦβει τὸν καημὸ τοῦ γένους μας γιὰ τὸ συνταρακτικὸ γεγο-

νὸς τῆς Ἀλώσεως, μὰ καὶ τὴν ἐλπίδα, πού ἐθρεψαν ἐπὶ αἰῶνες στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, οἱ θρύλοι καὶ οἱ παραδόσεις.

Ἐλπίζουμε πῶς τοῦ χρόνου, καὶ κάθε χρόνο στὸ ἐξῆς, θὰ ὁργανώνεται καλύτερα ὁ ἑορτασμός τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐπετείου μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ ἄλλων Δημοτικῶν Σχολεῖων -ἐκτός, βέβαια, τῶν Σχολεῖων Μέσης Ἐκπαίδευσως, πού οἱ μαθητὲς τους διαγωνίζονται ἐκείνες τὶς ἡμέρες-, ἐκπροσώπων τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ περισσοτέρων συμπολιτῶν μας, καὶ ἰδιαίτερα τῶν

γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν παιδιῶν μας.

Ἡ ἐκδήλωση περιελάμβανε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Μυριδιώτισσα τοῦ Κάστρου, στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος, ἐκτός ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μας, ὁ π. Πέτρος Μαρτιάτος καὶ ὁ π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος. Ὁ Μητροπολίτης ὠμίλησε ἐπίκαιρα στὸ ἐκκλησίασμα καὶ στοὺς μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Χώρας, οἱ ὁποῖοι συμμετείχαν μὲ τοὺς δασκάλους τους στὴν ἐκδήλωση, γιὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς Ἀλώσεως καὶ γιὰ τὴν τελευταία μέχρι τὴν Ἀλῶσι συγκλονιστικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων. Οἱ μαθητὲς ἀπήγγειλαν ποιήματα, τραγούδησαν καὶ διάβασαν σχετικὰ κείμενα. Ὁ π. Πέτρος Μαρτιάτος ἐπίσης, ἀπή-

ΟΣΤΡΟΒ (Τό «Νησί») Μιά ταινία έλπίδα

Στις 6 Απριλίου, στην κατάμεστη αίθουσα του Κυθηραϊκού Συνδέσμου, προβλήθηκε με πρωτοβουλία και την παρουσία της Ομάδας Έθελοντών Κοινωνικής φροντίδας της Ίερās Μητροπόλεως ή κινηματογραφική ταινία «Τό Νησί». Πίσω απ αυτόν τόν -μάλλον άχρωμο- τίτλο κρυβό-

τό ξεπέρασμα τού φόβου τού θανάτου. Ό σκηνοθέτης Πάβελ Λουγγίν, 58 χρόνων, έχει στήσει τό έργο μέ μοναδική μαεστρία. Ό πρωταγωνιστής Πέτρος Μάμονοφ (πρώην ροκάς, άλκοολικός και άτομο εξαρτημένο από ψυχοτρόπα φάρμακα), ύστερα από 10ετή απομόνωση μέ την οικογένειά του κοντά στην Μόσχα, είναι σήμερα πιστός χριστιανός. Και σχολιάζει : «Ό Λουγγίν κατάφερε νά αποφύγει τό κίτς, δουλεύοντας μέ αναζήτηση, ελευθερία και πίστη. Ό Θεός είναι πού θά φανερωθεί μέσα του και στη δουλειά του».

Ό ίδιος ό Λουγγίν θεωρεί την ταινία του σαν την πορεία ενός βασανισμένου ανθρώπου, πού δέν άπελπίσθηκε στην αναζήτηση τού νοήματος τής ζωής.

Όλοι οι ήθοποιοί αποδίδουν άριστα τόν ρόλο τους, μέ κορυφαία -πλήν τού Πέτρου

ταν ένα άριστούργημα...

Η ταινία μās παρουσιάζει ένα μοναχό-έρημίτη σ' ένα νησί, κάπου στη Λευκή Θάλασσα. Βηματίζει και προσεύχεται: «Κύριε Ίησού Χριστέ, Υιέ τού Θεού, έλέησόν με τόν άμαρτωλό». Η σκηνή διακόπεται και ό θεατής μεταφέρεται στά 1942, όπου στην ίδια περιοχή ένας δυστυχής ναύτης διατάζεται από τούς Γερμανούς εισβολείς νά πυροβολήσει τόν καπετάνιο του, πράγμα πού κάνει ...

Η δραματική συνέχεια, πού εξελίσσεται στά 1976, λαμβάνει χώρα σ' ένα Μοναστήρι τού τόπου, μέ τόν μοναχό Ανατόλιο (τόν τότε ναύτη), πού, παρ' όλον πού είναι δυσπροσάρμοστος, κάνει θαύματα θεραπεύοντας άρρώστους...

Η ταινία έχει γυριστεί μέ άριστοτεχνικό τρόπο. Η φωτογραφία είναι μοναδική. Τό σενάριο τού νεοαρουΰ Δ.Σόμπολεβ, άποπνέει ώριμότητα και αισιοδοξία, κηρύσσοντας την δύναμη τής μετάνοιας και

Μάμονοφ- την κοπέλα, πού άπαράμιλλα ύποδύεται την τελευταία άρρωστη τού Ανατόλιου.

Θάταν παράλειψη αν δέν αναφερόταν τό πιό έπιτυχές ύποβοηθητικό στοιχείο τής ταινίας: Ό θαυμάσιος ήχος!

Είναι περίεργο πώς τό κινηματογραφικό έργο αυτό ύποβαθμίσθηκε -ή, μάλλον, άγνοήθηκε- από τόν έμπορικό κινηματογράφο. Πάει κανείς νά εικάσει, πώς υπήρξε συνομοσία σιωπής! "Αν μή τι άλλο, οι αίθουσες τών «σινεμά» θά γνώριζαν πιένες.

Γιά τούς πιστούς τό φίλμ αυτό είναι μία έλπίδα. Διερωτάται ό θεατής - χριστιανός, πώς μόρρεσε στην σημερινή έποχή τής άνοχής τών πάντων, την έποχή τού βολέματος και τού άδίστατου κέρδους, νά παρουσιαστεί ένα τέτοιο θαυμάσιο έργο. Και χαιρετά. Επειδή τό άπροσδόκητο αυτό άριστούργημα μās γιγαντώνει μίαν έλπίδα : Ό κόσμος τού Θεού δέν χάθηκε! Ούτε ποτέ θά χαθεί...

Τά γνωρίσματα τοῦ κακοῦ Ποιμένος

Αρχιμ. Νικοδήμου Γ. Ἀεράκη, Ἱεροκήρυκος

Εἰς τὴν συνέχειαν τῆς παραβολῆς τοῦ καλοῦ ποιμένος ὁ Κύριος τονίζει τὴν ἀνάγκη ὁ καλὸς ποιμὴν νὰ γνωρίζῃ ὅλα τὰ πνευματικὰ του τέκνα καὶ νὰ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ αὐτὰ ὁ ἴδιος ὡς ὁ πραγματικὸς καὶ γνήσιος ποιμὴν καὶ πνευματικὸς πατέρας των.

Λέγει ὁ Κύριος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ Καλοῦ Ποιμένος: «*Εγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων*» (Ἰωάν. ι, 14-15). Ἑρμηνεία : «*Εγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ στοργικὸς, πού ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰ πρόβατα. Καὶ διότι ἔχω τὸ ἐνδιαφέρον αὐτό, γνωρίζω καλὰ τὰ ἰδικὰ μου πρόβατα, ἀλλὰ καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου. Καὶ ἡ γνωριμία αὐτὴ πρὸς τὰ πρόβατά μου προέρχεται ἀπὸ δεσμούς στοργῆς καὶ οικειότητα ἀγάπης, διὰ τῶν ὁποίων συνδέομαι πρὸς αὐτά.*

Καθὼς μὲ γνωρίζει ὡς φυσικὸν Υἱὸν τοῦ ὁ Πατὴρ καὶ μὲ ἀγαπᾷ, γνωρίζω δὲ καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα καὶ τὸν ἀγαπᾷ, ἔτσι γνωρίζω καὶ τὰ πρόβατά μου καὶ γνωρίζομαι ὑπὲρ αὐτῶν, διότι συνεδέθη στενῶς καὶ φυσικῶς μὲ αὐτὰ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς μου. Λόγῳ δὲ τῆς οικειότητος αὐτῆς, παραδίδω τὴν ζωὴν μου χάριν τῶν προβάτων».

Εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Κυρίου παρουσιάζεται μὲ ἐνάργεια ὁ σύνδεσμος τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης μεταξὺ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν πιστῶν, τῶν πνευματικῶν του τέκνων, τῶν ἐνοριτῶν του. Ἄς ἴδωμεν τὰς θέσεις τοῦ ἱεροῦ κειμένου.

α) Ὁ καλὸς ποιμὴν γνωρίζει τὰ πρόβατά του. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ κληρικὸς, καὶ δὴ ὁ ἐφημέριος, πού ἐγκαθίσταται εἰς τὴν ἐνορίαν του συνάπτει πνευματικὸν γάμον μὲ τὴν ἐνορίαν, πῶς συγκεκριμένα μὲ τὸ θυσιαστήριον τῆς ἐνορίας του. Ἔτσι ὅπως ὁ ἐγγαμὸς ἀποκτᾷ τέκνα καὶ τρέφει πρὸς τὰ παιδιά του ἀπεριόριστη ἀγάπη, γνωρίζει τῆς ψυχῆς, τοῦ σώματος καὶ τοῦ χαρακτήρος των ὅλα τὰ θέματα καὶ μεριμνᾷ μὲ στοργὴν δι' ὅλα αὐτὰ, ἔτσι ὀφείλει νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ ὁ ἐφημέριος. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλους τοὺς ἐνορίτας του, νὰ αἰσθάνεται ὡς πνευματικὸς πατέρας οὐσιαστικὴν ἀγάπην διὰ τὰ πνευματικὰ του τέκνα καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν σωτηρίαν των πρῶτον καὶ διὰ τὰ ποικί-

λα προβλήματα των δευτερον. Τὰ κρόσια τοῦ ἐπιτραχηλίου του συμβολίζουν τὰς ψυχὰς των, πού κρέμονται ἀπὸ τὸν τράχηλόν του.

Τὰ ἀνωτέρω πείθουν πῶς ὁ ἱερεὺς εἶναι λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ καὶ διάκονος τῶν πιστῶν καὶ καθημερινῶς μεριμνᾷ καὶ θυσιάζεται διὰ τὰ τέκνα του, τοὺς ἐνορίτας του.

β) Τὰ τέκνα γνωρίζουν τὸν καλὸν ποιμένα. Οἱ ἐνορίται εὐκόλως διακρίνουν τὸν καλὸν ποιμένα, ἀπὸ τὸν λυκοποιμένα, δείχνουν ἀπεριόριστον σεβασμὸν εἰς αὐτόν, συμπεριφέρονται μετὰ πολλῆς ἀγάπης, ὑπακοῆς, τιμῆς καὶ προσφορᾶς καὶ εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ θυσιάσουν κόπον, χρόνον, χρήματα διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἐφημερίου καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν του διαβίωσιν. Γνωρίζουν καὶ ἀναγνωρίζουν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ καὶ προσφέρουν μὲ ἐμπιστοσύνην τὸν ἑαυτὸν τοὺς εἰς τὸν ἱερέα τους.

γ) Ὁ ποιμὴν καὶ τὸ ποιμνίον συνδέονται μὲ τὸν κρῖνον τοῦ Θεοῦ. Λέγει ὁ Χριστὸς: «*Καθὼς μὲ γνωρίζει ὡς φυσικὸν Υἱὸν τοῦ ὁ Πατὴρ καὶ μὲ ἀγαπᾷ, γνωρίζω δὲ καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα καὶ τὸν ἀγαπᾷ, ἔτσι γνωρίζω καὶ τὰ πρόβατά μου καὶ γνωρίζομαι ὑπὲρ αὐτῶν, διότι συνεδέθη στενῶς καὶ φυσικῶς μὲ αὐτὰ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς μου. Λόγῳ δὲ τῆς οικειότητος ταύτης, παραδίδω τὴν ζωὴν μου χάριν τῶν προβάτων*». Ὁ Κύριος γνωρίζει τὸν ἐπουρανίον Πατέρα Του καὶ Ἐκεῖνος γνωρίζει τὸν Υἱὸν Του, τὸν Χριστὸν καὶ ἐκεῖνο, πού συνδέει Πατέρα καὶ Υἱὸν εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἄρα ἡ ἀμοιβαία ἀληθῆς καὶ σωτήριος ἀγάπη καὶ τοῦ ποιμένος καὶ τοῦ ποιμνίου πρὸς τὸν Χριστὸν δημιουργεῖ συνθήκας καταλλήλους διὰ νὰ ὑπάρχη ἡ ἀληθῆς κοινωνία μεταξὺ ποιμένος καὶ ποιμνίου. Ὅταν ὅλων ἡ ζωὴ κινηταὶ ἐν Χριστῷ, τότε ὅλοι γνωρίζουν τὸν Χριστὸν καὶ γνωρίζονται καὶ μεταξὺ των.

Ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ π. Ἰωάννου Σπανοῦ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ ἐχειροτόνησε εἰς Διάκονον τόν Ἰωάννην Σπανόν τοῦ Νικολάου καί τῆς Ἄννης, Θεολόγον, τήν 17ην Φεβρουαρίου 2008, Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πέτα Κουβαρᾶ Ἀττικῆς, κατόπιν τῆς εὐγενῶς παραχωρηθείσης Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου.

Προσφωνῶν τόν χειροτονοούμενον ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε:

Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Ἰωάννη,

Μέ τήν ἀρχή τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου, πού τήν σηματοδοτεῖ ἡ σημερινή Κυριακή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου, ἀρχίζει καί ἡ δική σου νέα ζωὴ ὡς κληρικοῦ καί Διακόνου τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας .

Αὐτὴ ἡ καλὴ συγκυρία καί σύμπτωσης σου ὑπενθυμίζει ἀσφαλῶς τὰ ἱερά καί σωστικά μηνύματα τοῦ κατανυκτικοῦ Τριωδίου:

Τὴν τελωνικὴ ταπείνωσι καί συντριβή καί ὄχι τὴν φαρισαϊκὴ ἀλαζονεία, ὑπόκρισι καί ἀναισθησία. Τὴν συγκλονιστικὴ μετάνοια τοῦ ἀσώτου υἱοῦ καί ὄχι τὴν ὑπεροπτικὴ καί ἀσυγκίνητη στάσι τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τῆς παραβολῆς. Τόν ἅγιο φόβο τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἀκριβοδίκαιη δικαιοκρισία Του καί ὄχι τὴν ἀδιαφορία καί τὴν ἀθεοφοβία. Τὴν ἀγάπη μας καί τὴ φιλανθρωπία πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας, πού ἔρχεται σάν συνέχεια καί ξεχειλίσμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι τὴν παγερότητα καί τὴν

ἀναλγησία μπροστὰ στὸν ἀνθρώπινο πόνο καί τὴ δυστυχία. Τόν πόθο καί τὴν ἀναζητήσι τοῦ ἐπουράνιου Παραδείσου καί ὄχι τὴ λαχτάρα ἐπίγειων καί κοσμικῶν-ἡδονιστικῶν παραδείσων, πού ἐπινοεῖ καί κατασκευάζει ὁ ἄνθρωπος πού ζῆ στὴν ἀμαρτία καί ἀποστασιοποιεῖται ἀπὸ τὸ πανάγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ...

...Αὐτὰ τὰ σπουδαῖα καί ψυχωφέλιμα μηνύματα τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου εἶναι ἀνάγκη ὁ κάθε χριστιανὸς καί μάλιστα ὁ Κληρικός νὰ τὰ ἔχει στὸ νοῦ καί τὴν καρδιά τοῦ ὄχι μόνο στὴ συγκεκριμένη ἐκκλησιαστικὴ περίοδο τοῦ ἔτους, ἀλλὰ πάντοτε, «ἐν παντὶ καιρῷ καί πάση ὥρᾳ». Γιατί μέσα στὰ πνευματικά αὐτὰ καί ζωογόνα μηνύματα κρύπτεται ἡ ἀληθινὴ πνευματικὴ ζωὴ.

Ἡ πνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἅγια ἀτμόσφαιρα καί τὸ πνευματικὸ ὄξυγόνο τοῦ χριστιανοῦ, καί πιό πολὺ τοῦ κληρικοῦ.

Τὸ νὰ ἔχουμε πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένον τὸν νοῦν καί τὴν καρδίαν, τὸ νὰ εἶναι οἱ σκέψεις καί τὰ διανοημάτα μας πνευματικά, τὸ νὰ εἶναι τὰ λόγια μας καθαρὰ, «ἄλατι ἡρτυμένα» καί τὸ νὰ εἶναι οἱ πράξεις μας θεοφιλεῖς καί θεοκίνητες, σημαίνει πὼς ζοῦμε πνευματικά καί δίνουμε ζωντανὴ τὴν πνευματικὴ μαρτυρία μας.

«Ἡμῶν (τῶν χριστιανῶν) τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» καί «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητούμεν» διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Αὐτὴν τὴν πνευματικὴν ζωὴν ἐζήλωσες ἀπὸ τὰ νεανικά σου χρόνια, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Πνευματικὸς σου πατέρας, ὁ σεβαστὸς μας π. Ἰωάννης, ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε Ἰωάννη.

Ἀπὸ νέος ἀγωνίσθηκες τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐφύλαξες τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς σου, ἐκαλλιέργησες μέσα στὸν ἀγρό τῆς ψυχῆς σου τὸν θεοφύτευτο σπόρο τῆς ἱερατικῆς κλίσεως καί ζοῦσες πάντοτε μέ τὴν προσδοκία τῆς ἱερᾶς κλήσεως, γιὰ νὰ διακονήσης τὸ ἱερό θυσιαστήριο.

Καί παρότι σύ καί ἡ εὐλαβὴς σύζυγός σου Ἐλένη ἔχετε τίς ἐπιχειρήσεις σας, στίς ὁποῖες καί μόνο θὰ ἠμπορούσατε νὰ ἐπιδοθῆτε γιὰ τὴν ἐξασφά-

λιση πλουσίων βιοτικῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἐν τούτοις ὡς καλοὶ καὶ σοφοὶ ἔμποροι ἀφήνετε χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας τίς βιοτικές αὐτές ἀπασχολήσεις σας.

Σύμφωνα μέ τόν λόγον τοῦ Κυρίου μας ἐθυσιάσατε τὰ πάντα γιά τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἀγοράσετε τό πολύτιμο μαργαριτάρι, πού εἶναι ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ ποιμαντική διακονία καὶ ἐπίσης, προκειμένου νά βρῆτε τόν πολύτιμο θησαυρό τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού προσφέρει ἡ ἱερωσύνη, «ἀγοράσατε» τόν πνευματικό ἀγρό τῆς Ἐκκλησίας.

Καί ὅταν ἔλαβες τήν μεγάλη καὶ σπουδαία ἀπόφασι νά ἱερωθῆς, Ἀδελφέ Ἰωάννη, δέν σκέφθηκες ν' ἀναζητήσεις κάποια μεγάλη καὶ πολυάνθρωπη ἐνορία σέ κάποιο ἀστικό κέντρο, πού ἤμπορούσες νά τό κάμης, ἀλλά προτίμησες καὶ ἐπέλεξες νά διακονήσης τόν λαό τῆς ἀκριτικής πρὸς νότον νήσου τῶν Κυθῆρων.

ἽΟλα αὐτά σέ τιμοῦν, ἀγαπητέ μου Ὑποδιάκονε, καὶ χαρακτηρίζουν τὰ ἀγαθὰ σου κίνητρα καὶ τήν καλή σου ἀφετηρία, ἀπ' ὅπου ξεκίνησες γιά νά πραγματοποιήσης τὰ θεοφιλή σου σχέδια.

ἽΟμως, ἀσφαλῶς γνωρίζεις, ὅτι δέν ἀρκοῦν μόνον οἱ ἀγαθές προθέσεις καὶ προοπτικές, ἀλλά, ὅπως εἴπαμε προηγουμένως, ἀπαιτεῖται ἀποφασιστικός καὶ ἀνυποχώρητος ἀγώνας καὶ πάλη μέ τόν ἀντιδίκιο διάβολο, μέ τό κοσμικό καὶ ἀδιάφορο περιβάλλον καὶ μέ τόν παλαιό ἄνθρωπο, πού ἐγκρύπτεται στό εἶναι μας.

ἽΕχομε πολλά καὶ ἐνάρετα παραδείγματα ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πρωτοπόρων καὶ ἀγωνιστῶν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς τελειότητος.

Αὐτή τήν ἱερή στιγμή θά σοῦ ὑπομνήσω μόνον τό τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἀφοῦ λαμβάνεις τόν διακονικό βαθμό τῆς ἱερωσύνης...

...Αὐτόν τόν πεφωτισμένο καὶ κεχαριτωμένο Ἀρχιδιάκονο, τόν Πνευματέμφορο καὶ Πνευματοκίνητο, τόν ἀγγελόμορφο καὶ θεόπτη, τόν συγχωρητικό καὶ εὐσπλαγχο καλεῖσαι νά ἔχης ὡς πρότυπο πρὸς μίμησιν, ἀγαπητέ Ὑποδιάκονε Ἰωάννη.

Σοῦ εὐχομαι ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου «νά

εὐαρεστησης Θεῶ καὶ ἀνθρώπων», νά διακονήσης τήν Ἐκκλησίαν μας μέ ζῆλο ἱερό, ταπεινώσι καὶ ἀγάπῃ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

ἽΗ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἔστω μετά σοῦ, ἀγαπητέ ἀδελφέ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Ἀμήν.

ἽΗ ἀντιφώνησις τοῦ π. Ἵωάννου

Σεβασμιώτατε ἽΑγιε Κυθῆρων κ. Σεραφεῖμ, Τίμο Πρεσβυτέριο τοῦ Ὑψίστου, Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί...

...Τήν Ἵιερή αὐτή στιγμή, μέ διακατέχει βαθιά συγκίνηση, εὐρισκόμενος ἐνώπιον Σας καὶ συναισθανόμενος βαθύτατα αὐτό τό ὑψηλό Λειτουργημα Ἵερωσύνης.

«Ἵέσομαι, Κύριε, οὐχ ἱκανός εἰμί ... ἱσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμί» (ἽΕξοδ. 4, 10)

Εὐχηθεῖτε καὶ προσευχηθεῖτε εἰς τόν Δωρεοδότην Θεόν, ὡστε ἡ «Θεῖα Χάρις, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα» μέ καταστήσει ἄξιον λειτουργόν τοῦ Ἵεροῦ Θυσιαστηρίου τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

ἽΟ ἽΑγιος Γρηγόριος Νύσσης σχολιάζει: «ἽΑγνος γάρ ὡς ἀληθῶς ἡ ἐξωθεν παιδευσίς ἀεὶ ὠδίνουσα καὶ μηδέποτε ζωογονοῦσα τῷ τόκῳ». Εἶναι ἄγωνα πράγματι ἡ «ἐξωθεν παιδευσίς», ἡ κοσμική μόρφωση, πού μέ πολύ κόπο καὶ πόνο ἀποκτᾶται καὶ παρ' ὅλα αὐτά οἱ καρποὶ τῆς δέν φέρουν τήν ἀληθινή ζωή. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ζωή τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ὑπομονῆς, τό κατὰ Θεόν ζῆν, γιά νά μπόρῃσομε νά δοῦμε τούς καρπούς νά ζωντανεύουν. Σύμφωνα μέ τόν εὐαγγελικό λόγο «τό πνεῦμα ἐστί τό ζωοποιούν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν» (Ἵω. 6, 63).

Μέχρι σῆμερα, ταπεινά σᾶς δηλώνω πῶς ἐντῤύφησα μέ πάρα πολλά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή τῆς νεανικῆς μου πορείας. ἽΕσπούδασα τήν Ἵιερή ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας καὶ ταυτόχρονα ἀσχολήθηκα καὶ μέ τήν δημοσιογραφία ἐργαζόμενος σέ ἔντυπα τοῦ ἡμερήσιου καθημερινοῦ Τύπου. Μετά

τό πέρας τῶν στρατιωτικῶν μου ὑποχρεώσεων ἐργάστηκα σέ βιομηχανία πλαστικῶν. Σήμερα εἶμαι κάτοχος κατά 50% μῆς ἑταιρείας παραγωγῆς πλαστικῶν φιαλῶν. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω πραγματοποιήθηκαν μέ πολύ κόπο, ἰδρώτα, ἄγχος καί δάκρυ. Ὑπῆρξαν βέβαια καί οἱ ὁμορφες στιγμές πού ἀπορρέουν ἀπό τὰ ἀνωτέρω. Ὅμως, τίποτα ἀπό αὐτά δέν «πλήρωσε» τήν ψυχή μου. Πάντα μέσα στήν ἄκρη τοῦ μυαλοῦ μου ὑπῆρχε ἡ σκέψη τῆς ἱερωσύνης, σκέψη πού μοιράσθηκα ἀμέσως μόλις γνώρισα τήν σύζυγο μου Ἐλένη, ἡ ὁποία μέχρι καί σήμερα μοιράζεται καί ἐνισχύει ὅλες τίς ἀνησυχίες μου καί τοῦς πόθους μου καί στέκεται ἀρωγός στίς ὁποῖες ἀποφάσεις μου.

Σεβασμιώτατε,

Πρὶν μία δεκαετία περίπου ἦρθα στά Κύθηρα νά προσκυνήσω μετὰ ἀπό τάμα τήν Παναγία τήν Μυριδιώτισσα. Τότε κάτι φτερούγισε μέσα μου καί εἶπα πῶς αὐτό τό νησί εἶναι τό ἰδανικότερο μέρος νά ἐρθεῖ κάποιος γιά νά διακονήσῃ τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν τό πρῶτο σκίρτημα. Πρὶν δύο χρόνια ἐκ νέου μαζί μέ τήν σύζυγο μου Ἐλένη ἦρθαμε γιά νά προσκυνήσουμε τήν Παναγία τήν Μυριδιώτισσα, Προστάτιδα καί φύλακα τῆς ὁμορφῆς νήσου τῶν Κυθῆρων. Ἡ Παναγία πλημμύρισε ἀνείπωτη εὐτυχία τήν ψυχή μας. Ἡ δική σας παρουσία ἐκεῖ Σεβασμιώτατε τήν ὥρα πού ἱερουργοῦσατε, ἀμέσως μᾶς συνεπῆρε. Τό νησί καί οἱ ὁμορφιές του μᾶς μάγεψαν. Δώσαμε μιά ὑπόσχεση, εἶπαμε θά ξαναέρθουμε. Ἦταν τό δεύτερο σκίρτημα. Ἔτσι, ἦρθαμε ἄλλες δύο φορές στά Κύθηρα, ἀνήμερα τῆς εορτῆς τῆς Ἁγίας Ἐλέσας τῆς Ὁσιομάρτυρος, ὅπως μᾶς εἶχατε ζητήσει τήν πρώτη φορά πού σᾶς γνωρίσαμε καί τήν ἐπομένη, στήν χάρη τῆς Παναγίας μας τῆς Μυριδιώτισσας, τήν ὁποία τόσο πολύ εὐλαβοῦμαι καί ζητῶ τό ἔλεός της καθημερινῶς. Αὐτή ἡ ἐπίσκεψη ἦταν καταλυτική καί γιά τοῦς δύο μας. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή νιώθαμε ἐνωμένοι μέ τό νησί σας. Διακαῆς μας ἐπιθυμία νά ἐρθοῦμε νά κατοικήσουμε στό Παναγιοσκέπαστο νησί τῶν Κυθῆρων καί νά ὑπηρετήσουμε τήν τοπική Ἐκκλησία ὅπου ἐκείνη ἔκρινε.

Καί νά, τώρα, ἤλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, καί μάλιστα ἀβίαστα, ὥστε σήμερα νά λαμβάνω τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης ἀπό τὰ Ἅγια καί Τιμία Χέρια σας.

Σέ αὐτό τό σημεῖο θά ἤθελα νά ἐκφράσω, μέ τήν

ἄδειά σας, τίς εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους ὄσους συνέβαλαν στή διαχρονική πορεία τῆς Ἱερατικῆς μου κλήσεως...

...Κατακλείοντας τόν λόγο μου τολμῶ νά εἰπῶ πῶς θεωρῶ τόν ἑαυτό μου ἰδιαίτερα εὐεργετημένο ἀπό τόν Πανάγαθο Θεό, ὁ ὁποῖος μέσφ ὑμῶν Σεβασμιώτατε, μέ εἰσάγει σέ ἕνα καινούργιο κόσμο βιωμάτων, ἐμπειριῶν καί Πνεύματος Ἁγίου, ἀνάγοντάς με στόν ὀλόφωτο Ὁρίζοντα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Προσωπικῶς θά ἤθελα νά βεβαιώσω τήν Ἁγία

Σεβασμιότητά Σας ὅτι θά ἐκτιμῶ εἰς τό ἔπακρον τήν τιμή μέ τήν ὁποῖαν μέ περιβάλλετε σήμερα καί θά προσπαθῶ νά φανῶ ἀντάξιος τῶν Ἱερῶν καθηκόντων καί ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος. Ταυτοχρόνως θέλω νά ὑπογραμμίσω τήν ἀνείπωτη χαρά, ἡ ὁποία πλημμυρίζει ὀλόκληρη τήν ὑπαρξί μου, διότι ἐπιτέλους ἐκπληρώνεται ὁ παιδιόθεν διακαῆς μου πόθος, νά εἰσελθῶ εἰς τās τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, διακονώντας τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τήν Ἱερή αὐτή στιγμή ἐπικαλοῦμαι τήν Χάρη τῆς Παναγίας μας τῆς Μυριδιώτισσας ὅπως ἐπιδαψιλεύσει αὐτήν ἐπί τήν ἀναξιοτήτά μου, καθώς ἐπίσης τήν μεσιτεία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα ἀναξίως φέρω, τῆς Ἁγίας Ἐλέσας καί τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Προστατῶν τῆς νήσου τῶν Κυθῆρων, ὅπως σταθοῦν ἀρωγοί, προστάτες καί βοηθοί στό δύσκολο ἔργο πού ἀπό σήμερα ἀναλαμβάνω.

Σεβασμιώτατε, Ἅγιε Δέσποτα, Σᾶς εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως καί ἐπαφίεμαι στήν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καθοδήγησίν Σας. Ἀμήν.

Τό συγκοινωνιακό διά θαλάσσης σοβαρό ζήτημα

Ράφαμε και στο προηγούμενο τεύχος του Περιοδικού μας για τό φλέγον αυτό ζήτημα. Ἐπί μήνες ἀρκετούς (ἀπό τόν περασμένο Ὀκτώβριο) ἐταλάνισε τά νησιά μας, Κύθηρα καί Ἀντικύθηρα. Οἱ ἄγονοι πανευρωπαϊκοί διαγωνισμοί καί ἡ μή ἔγκαιρη ἀνακοίνωσις τῶν δρομολογίων τοῦ πλοίου «Μυρτιδιώτισσα» ἀνέκοπτε ἤ ἐματαίωνε τήν προσέλευσι πληθούς ἐπισκεπτῶν - τουριστῶν πρὸς μεγάλη οἰκονομική ζημία τῶν ἐπαγγελματιῶν μας (Ξενοδοχῶν, ἐστιατορῶν καί λοιπῶν καταστημάτων). Ἡ κίνησις τοῦ ἐφετεινοῦ Πάσχα γιά τόν λόγο αὐτό ἦταν περιορισμένη.

Στίς 10 Μαΐου τό ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωσις τῶν συμπολιτῶν μας στό Διακόφτι, τό κεντρικό λιμάνι τοῦ νησιοῦ μας, παρουσίᾳ τῶν Τοπικῶν μας Ἀρχόντων καί πληθούς λαοῦ.

Ὁ κ. Μάνος Τριφύλλης καί ὁ κ. Ἀντώνιος Καλιγέρος, Πρόεδρος τῶν Ἐπαγγελματιῶν, ἐνημέρωσαν τούς παρευρισκομένους σχετικά μέ τήν ὑπαρξί καί τήν ἐξέλιξι τοῦ καυτοῦ γιά τό νησί μας προβλήματος αὐτοῦ. Προσλαλιές στήν ὁμήγυρι ἀπηύθυναν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, ἡ κ. Χριστίνα Φατσέα Ἐπαρχος καί ὁ κ. Εὐστράτιος Κασιμάτης, Ἀντιδήμαρχος (ἐκπρόσωπος τοῦ ἀπουσιάζοντος στήν Κύπρον Δημάρχου κ. Κουκούλη). Παρών ἦταν καί ὁ Ἀντινομάρχης Πειραιῶς κ. Κώστας Καρρᾶς, ὑπεύθυνος Νεολαίας Πολιτῶν καί Πολιτικῆς Προστασίας τῆς Νομαρχίας Πειραιᾶ.

Ἡ συγκέντρωσις αὐτῆ τῶν συμπολιτῶν μας εἶχε μεγάλο παλμό καί **ἔστειλε μήνυμα στήν Κυβέρνηση καί τό Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας γιά τόν διαχωρισμό τῶν ἀκτοπλοικῶν γραμμῶν σέ δύο: Κύθηρα - Νεάπολις ἢ μία καί Πειραιῶς - Κύθηρα - Ἀντικύθηρα - Κρήτη - Κύθηρα - Γύθειο ἢ ἄλλη, μέ δύο ξεχωριστά πλοία.**

Στίς 30 Μαΐου ἔγινε ἐπίσκεψις στό Ὑπουργεῖο Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, καί συγκεκριμένα στόν Ὑφυπουργό κ. Πάνο Καμμένο ἀπό τόν Δήμαρχο κ. Κουκούλη, τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Σεραφεῖμ, τόν Ἀντιδήμαρχο κ. Πρωτοψάλτη καί ἐκπροσώπους τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς νήσου μας, παρόντων καί τῶν Βουλευτῶν τῆς Περιφέρειας μας κκ. Μιχαλολιάκου καί Δρίτσα, καί συζητήθηκε ἐπί 2ῳρο περίπου τό ὅλον θέμα σέ ὅλες του τῆς πλευρές.

Ἐδείχθη κατανόησις καί ἐνδιαφέρον ἀπό τόν κ. Ὑφυπουργό, ὁ ὁποῖος καί ἐζήτησε τό αἷτημα τῶν δύο πλοίων καί τῶν δύο ξεχωριστῶν γραμμῶν νά ὑποβληθῆ ἐπισημῶς ἀπό τούς ἀρμόδιους φορεῖς τῆς νήσου, πράγμα πού ἐπακολούθησε.

Τό Δημοτικό Συμβούλιο τῆς νήσου πῆρε ὁμόφωνη ἀπόφασι. Τό ἴδιο ἔκαναν καί οἱ ἐπαγγελματίες τῆς νήσου καί αὐτές τίς προώθησαν στό ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας γιά τό φλέγον αυτό ζήτημα ἔστειλε τό ὑπ ἀριθ. πρωτ. 555/8-5-2008 ἔγγραφο πρὸς τόν Ὑπουργό Ναυτιλίας κ. Βουλγαράκη καί σχετικό ψήφισμα (ὑπ ἀριθ. 668/9-5-2008) τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως ὅλων τῶν Ἱερέων μας, πού ἔγινε στό νησί μας τήν 9ην Ἰουνίου ἔ. ἔ.

Ἦδη, μετά ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἐνέργειες, τό «Μυρτιδιώτισσα» ἐκτελεῖ τά δρομολογία του κανονικά (ἔχει βγάλει πρόγραμμα μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου) καί ἐντός τῶν ἡμερῶν θά δρομολογηθῆ γιά τή γραμμή Κύθηρα - Νεάπολις καί τανάπαλιν τό νέο πλοῖο «Πορφυρούσα», τό ὁποῖο εὐχόμαστε νά εἶναι καλοστέρωτο καί καλοτάξιδο.

Τό περιοδικό μας εὐχεται καλή συνύπαρξι καί καλή συνεργασία στά δύο αὐτά πλοία, στούς καπεταναίους καί τό πλήρωμά τους, καί πρό πάντων στίς ἑταιρεῖες πού ἀνήκουν, γιά τό καλό, τήν εὐημερία καί τήν πρόοδο τῶν νησιῶν μας.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΔΕ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝ. ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος
Ἀναπλ. Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ, ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkithiron-ant@altcnet.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

100 χρόνια από τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Θεομήτορος Ἰλαριώτισσας

Στόν Ποταμό, ιδιαίτερα γιορτάσθηκε ἡ Ἱερά Πανήγυρις τῆς Παναγίας μας τῆς Ἰλαριώτισσας, τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, μιά κ' ἐφέτος τὴν ἡμέρα αὐτὴ καὶ ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πανηγυρικά τιμῆθηκαν τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὰ Ἱερά Ἐγκαίνια τοῦ μεγάλοπρεπου αὐτοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὴν ἐπίκαιρη ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐγίνε ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνας τῆς Μεγαλόχαρης τῶν Μυρτιδίων εἰς τὴν πολίχνην τοῦ Ποταμοῦ καὶ μετακομίσθηκε λιτανευτικά στό Γηροκομεῖο καὶ τό Νοσοκομεῖο μας, ἐνῶ προπορεύονταν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Ποταμοῦ, ὅπου ἀναπέμφθηκαν ἱερέες δεήσεις ὑπὲρ τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἀρρώστων ἀδελφῶν μας.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου, ἐγίνε μιά σεμνὴ γιορτὴ στό Πνευματικὸ Κέντρο Ποταμοῦ γιὰ τὰ 100χρονα τῆς Ἰλαριώτισσας.

Τὴν ἔμπνευσι τῆς ἑορτῆς τῆς ἐπετείου αὐτῆς κατὰ τὴν ἑσπέρα τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τῆς ἐνορίας τοῦ Ποταμοῦ εἶχε ὁ ἀγαπητὸς Ἰατρός μας κ. Κοσμάς Μεγαλοκονόμος, Πρόεδρος τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησε ἐμπεριστωμένα κάνοντας μιά ἱστορικὴ διαδρομὴ στὸν ἀρχικὸ καὶ τὸν σημερινὸ ναὸ τῆς ἐνορίας τοῦ Ποταμοῦ (περίληψι τῆς διαλέξεως αὐτῆς καταχωρίζουμε στὴ συνέχεια) καὶ προβάλλοντας ἀξιόλογη σειρά διαφανειῶν, πού ἀφοροῦσαν στὴν ἀρχιτεκτονικὴ δομὴ, τὴν εἰκονογραφία καὶ τὴν ἱστορία τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτ/ρος π. Πέτρος Μαρτιάτος, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐχαίρετισε μὲ ἐπίκαιρη προσλαλιά, ἀναφερθεὶς στό ἔντονο καὶ ἐπιτακτικὸ μέλημα τοῦ ἰδίου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς νά ἐπισκευάσουν καὶ νά ἀποκαταστήσουν τό συντομώτερο τὸν ἐπιβλητικὸ αὐτὸ Ἱερό Ναὸ, ἑσωτερικά καὶ ἐξωτερικά, γιὰ νά γιορτασθῆ μὲ ἰδιαίτερη ἐπισιμότητα ἡ ἐπέτειος τῶν ἐγκαίνιων του.

Ἀκολούθησε ἡ ἔνθερμη προσλαλιά τοῦ Δημάρχου Κυθήρων κ. Θεοδ. Κουκούλη, ἀφοῦ μάλιστα ὁ

Δῆμος καὶ ἡ ἐνορία ἦταν συνδιοργανωτές τῆς γιορτῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως.

Τὴν ὅλη ἐπετειακὴ αὐτὴ ἑορτὴ ἐκλεισε ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰ θερμὰ του συγχαρητήρια στὸν ὀμιλητὴ-Ἰατρό γιὰ τὴν περισπούδαστη μελέτη καὶ διάλεξι του γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Ἰλαριώτισσας καὶ εὐχήθηκε στοὺς ἐνορίτες, τοὺς ἐκκλησιαστικούς Συμβούλους καὶ στὸν καλὸ ποιμένα τῆς ἐνορίας π. Πέτρο πλοῦσια τὴν θεία ἐνίσχυσι στὴ ζωὴ καὶ τὴν διακονία τους, καθὼς ἐπίσης καὶ πνευματικὴ προκοπὴ καὶ ἄνοδο στὴν πνευματικὴ αὐτὴ ποίμνη τοῦ Ποταμοῦ.

Τό ἱστορικὸ τῆς Ἰλαριώτισσας τοῦ κ. Κ. Μεγαλοκονόμου

Ὁ Ναὸς τῆς Θεοτόκου Ἰλαριώτισσας στὸν Ποταμό, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τῶν Κυθήρων, ἀνεγέρθηκε τό 1905 καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐγκαϊνιάστηκε τό 1908, ὅταν καὶ οἱ ἐξωραίστικες ἐργασίες ὁλοκληρώθηκαν.

Τό ἱστορικὸ τῆς ἀνέγερσης παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, γιὰ εἶναι συνοφασμένο μὲ τὴν ἱστορία τοῦ νησιοῦ καὶ τοῦ Ποταμοῦ, στό λυκαυγὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Ἐπίσης, γιὰ πρωταγωνίστησε ἡ ἐξέχουσα προσωπικότητα τοῦ Ἐπισκόπου Εὐθυμίου

Καβαθαῖ, ἀλλὰ καὶ τοῦ νέου σέ ἡλικία καὶ ἀξίωμα Δημάρχου Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμου. Ὁ Ἐπίσκοπος ἐνέπνευσε, ὁ Δήμαρχος ὀργάνωσε καὶ ἔτσι μέγα ἔργο οἰκοδομήθηκε. Μά πάνω ἀπ' ὅλα μέτρησε ἡ πάνδημη συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ. **Οἱ ἄνδρες στὰ λατομεῖα, στὰ ἀσβεστοκάμινια, στὶς σκαλωσιές. Οἱ γυναῖκες στὸ κόψιμο ξύλων, στὴν μεταφορὰ νε-**

ροῦ, στὸν ἀργαλειό καί στό κίνημα γιά τοῦ ναοῦ τὰ σεμνώματα. Τά παιδιά μέ τόν δάσκαλο στήν μεταφορά τῶν ὑλικῶν ἀπό τήν παραλία τῆς Ἁγίας Πελαγίας (πού τά φερναν πλοῖα καί καΐκια) στά ψηλάματα τοῦ Ποταμοῦ καί τῆς οἰκοδομῆς τά κράσπεδα. Μά καί ὁ ὀβολός τοῦ πένητα δέν ἔλειψε

καί σάν χρυσάφι μέτρησε. Καί ποσά εὐπόρων καί ἐμβάσματα ἀπό Ἀλεξάνδρεια καί Σμύρνη προστέθηκαν. Ἔτσι περατώθηκε τό ἔργο καί μέγας καί περικαλλῆς ναός, σέ ἑπτὰ μῆνες, ὑψώθηκε!

Ὁ ναός οἰκοδομήθηκε στήν θέση πού βρισκόταν μικρή ἐκκλησία ἀφιερωμένη στήν Παναγία. Παλιά στήν θέση τοῦ Ποταμοῦ ἦταν δάσος. Μέ θαῦμα ἀποκαλύφθηκε σέ χωρικό πού ἔκοβε ξύλα, μικρή εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, στό κοίλωμα μιᾶς γερασμένης ἐλιάς. Σέ κείνη τήν θέση χτίστηκε ὁ παλιός ναός. Ἀκολούθησε ἡ οἰκοδόμησις τῆς γύρω περιοχῆς καί γεννήθηκε **«Τῆς Κυρᾶς τό Χωριό»** πού μεγαλώνοντας ἔγινε ἡ κωμόπολη τοῦ Ποταμοῦ. Ὅταν ἤλθε στά Κύθηρα, μετά τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης, ἡ Λευική οἰκογένεια τῶν Λεβούνη ἐπισκεύασε τόν ναό καί τόν ἰδιοποιήθηκε. Ὁ ναός περιῆλθε στόν πρωτότοκο γιό τῆς οἰκογένειας. Αὐτός ταξίδεψε στά Ἱεροσόλυμα κι ἔφερε εἰκόνα τῆς Θεοτόκου μέ ἰλαρό βλέμμα. **Ἔτσι ἡ Παναγία ὀνομάστηκε «Ἱλαριώτισσα»** καί εἶναι ὁ μοναδικός ναός στόν κόσμο μέ αὐτό τό προσωνύμιο. Ὁ ἱερέας Σταυρῆς Λεβούνης καί τ' ἀδελφία του, Διονύσης

καί Γιάννης, παραχώρησαν τόν παλιό ἰδιόκτητο ναό τῆς Ἱλαριώτισσας καί τόν γύρω χώρο γιά νά χτιστεῖ ὁ νέος μέγας Ναός. Τό ξυλόγλυπτο τέμπλο τοῦ παλαιοῦ ναοῦ σώζεται στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη στά Τριφυλλιάνα.

Τά σχέδια τοῦ νέου μεγάλου ἦταν τοῦ **Τήνιου**

μηχανικοῦ Γεωργίου Εὐγένιου, ἐργολάβος τοῦ ἔργου ὑπῆρξε ὁ Καρπάθιος Μύρων Σκορδαρᾶς καί τήν ἀγιογράφηση ἐκτέλεσε, τὰ μετέπειτα χρόνια, ὁ Ἁγιορείτης Ι. Βουσιδῆς μέ βοηθό του τόν Ἐμμανουήλ Σοφίο.

Τά ἐγκαίνια ἔγιναν μέ

μεγαλοπρέπεια στίς 18 Ἀπριλίου τοῦ 1908, ἡμέρα Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου. Τό πλῆθος ἦταν μέγα, ὁ ἐνθουσιασμός ἀπερίγραπτος, παρούσα καί ἡ Φιλαρμονική τοῦ Πειραιᾶ. **Ὁ Ἐπίσκοπος Εὐθύμιος Καρβαθᾶς** ἐκφώνησε λόγο ἐμπνευσμένο κι ἄλλαξε τό ὄνομα τοῦ ναοῦ σέ **«Ζωοδόχο Πηγή»** καθιερώνοντας σάν ἡμέρα τοῦ ἐτήσιου πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Νέα Παρασκευῆ, ἡμέρα καί τῶν ἐγκαινίων τῆς, καταργώντας τόν μέχρι τότε, τῆς 15ης Αὐγούστου. Ἔτσι ὁ Δεσπότης κατόρθωσε νά κάνει τόν νέο Ναό ὄχι ἀνταγωνιστικό, ἀλλά συνεορταστικό μέ τήν Μυρτιδιώτισσα, πού κάθε Ν. Παρασκευῆ φιλοξενεῖται ἀπό τήν Ἱλαριώτισσα. Σοφή ἡ πράξη τοῦ Καρβαθᾶ, ἀλλά σοφότερη ἡ πρακτικῆ τῶν Ποταμιτῶν. Γιόθησαν τήν νέα ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ, ἀλλά κράτησαν τὸ **πατροπαράδοτο ὄνομα τῆς «Ἱλαριώτισσας»**. Ἔτσι στίς 15 Αὐγούστου ὅλο τό Τσιρίγο μαζεῦεται στά Μυρτιδία καί τήν Ν. Παρασκευῆ στόν Ποταμό. Σάν κατάλοιπο τῆς παλιᾶς γιορτῆς ἔμεινε ὁ πατροπαράδοτος μέγας χορός τό βράδυ τῆς Παναγίας, στήν Πλατεία τοῦ Ποταμοῦ.

Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

“Ἐνα ὄνειρο δεκαετιῶν παίρνει σάρκα καὶ ὀστά

Τοῦ Πρωτ. Πέτρου Μαριάτου, Ἱατροῦ

Τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Κυθήρων Ἱερόθεου εἶχε γίνει συνείδηση στὴν μικρὴ μας τοπικὴ Ἐκκλησία ἡ ἀνάγκη γιὰ ἴδρυση παιδικῶν κατασκηνώσεων. Εἶχε, μάλιστα, ξεκινήσει ἡ ἀναζήτηση κατάλληλης ἐκτάσεως, μὲ πρώτη ἐπιλογή τὴν περιοχὴ πάνω ἀπὸ τὴν Βρουλέα.

Ὁ πρόωρος θάνατος τοῦ Ἱερόθεου ματαίωσε κάθε σκέψη.

Ὅταν στὴν Μητρόπολη Κυθήρων ἐνθρονίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Κύριλλος, ξαναζωντάνεψε τὸ ὄνειρο. Σ' αὐτὸ συνέβαλε τὰ μέγιστα καὶ μία σφυγμομέτρηση ποὺ διενεργήθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 2004, ἀνάμεσα σὲ μαθητὲς καὶ νέους τῶν Κυθήρων. Ἀνάμεσα στὰ 24 ἐρωτήματα ἦταν καὶ τὸ «τί θὰ ἠθέλες περισσότερο νὰ κάνει γιὰ σένα ἡ Ἐκκλησία;».

Σὲ συντριπτικὸ ποσοστὸ οἱ ἐρωτώμενοι ἀπάντησαν: «**Κατασκήνωση!**»

Μία προσωρινὴ ἐπιτροπὴ συγκροτήθηκε τότε ἀπὸ τοὺς π. Παναγιώτη Διακόπουλο, κ. Χρυσούλα Μαλαβάζου-Καλλιγέρου, κ. Μανώλη Κασμάτη (ἐφοριακὸ), κ. Γιώργο Λεοντσίνη (δάσκαλο) καὶ π. Πέτρο Μαριάτο.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπευθύνθηκε στὰ τοπικὰ Δημοτικά Διαμερίσματα καὶ στὶς ἐνορίες. Μιά ἐκταση στὸν Ἅγιο Μηνᾶ ἀπορρίφθηκε λόγῳ περιορισμένου ἐμβαδοῦ.

Τελικὰ μὲ τὴν παρότρυνση τοῦ Μητροπολίτη, ὁ π. Πέτρος Κασμάτης, ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, καὶ μὲ σύμφωνη γνώμη τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου, παρεχώρησε ἐκταση 12 περίπου στρεμμάτων, βορείως τῆς Μονῆς, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴν διοργάνωση καὶ λειτουργία Κατασκηνώσεων.

Ἐν τῷ μεταξύ στὸν θρόνο τῆς Μητροπόλεως Κυθήρων εἶχε γίνει ἀλλαγὴ. Τὸν Σεβ. Κύριλλο (ποῦ μετατέθηκε στὴν Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων) ἀντικατέστησε ὁ νῦν Μητροπολίτης Σεβ. Σεραφεῖμ.

Στὸν ἴδιο τὸν ἐνθρονιστῆριο λόγο του ἔθεσε ὡς πρωταρχικὸ σκοπὸ τὴν δημιουργία Κατασκηνώσεων. Καὶ μὲ δικές του κλίριες παρεμβάσεις

στὴν Ἱερά Σύνοδο, κατάφερε νὰ μεταβιβασθῆ ἡ πᾶρα πάνω ἐκταση στὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γιὰ λειτουργία κατασκηνώσεων.

Μὲ πράξη τοῦ Μητροπολίτη τῆς 31-08-2007 καὶ ὁμόφωνη συμφωνία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὑπεβλήθη πρόταση πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο γιὰ τὴν σύσταση Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ Ο ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ».

Ἡ πρόταση ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. στὶς 16 Νοεμβρίου 2007.

Ἦδη ἔχει δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως στὸ Φ.Ε.Κ. 2361/13-12-2007.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸν Κανονισμὸ Λειτουργίας, μὲ ἄλλα 12 ἄρθρα ποὺ ρυθμίζουν τοὺς σκοποὺς, τὴν ὀργάνωση, τοὺς πόρους, τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος κ.λ.π.

Ἐπειδὴ τοὺς ἀναγνώστες ἐνδιαφέρουν περισσότερο οἱ σκοποὶ τῶν Κατασκηνώσεων καὶ οἱ πόροι, θὰ ἀναφέρουμε λίγα γι' αὐτὰ:

Κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ πληρέστερη πνευματικὴ, κατηχητικὴ καὶ κοινωνικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων.

Ἐπίσης, στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ παράδοσης, ἡ συμβολὴ στὴν Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐφήβων. Αὐτό, κυρίως ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν λειτουργία Κατασκηνωτικῶν περιόδων (κατὰ ἡλικία καὶ φύλο), στὴν διάρκεια τῶν ὁποίων οἱ κατασκηνωτὲς -ἀπολαμβάνοντας τὴν ὁμορφιά τῆς φύσης καὶ ἔχοντας στέγη, τροφή, υγιεινὸ περιβάλλον καὶ ἰατρικὴ περίθαλψη- μαθαίνουν πῶς «ὑπάρχει χαρὰ καὶ διασκέδαση, χωρὶς ἄμαρτία».

Δεύτερη, ἀλλὰ ὄχι μικρότερης σημασίας, ἀποστολὴ εἶναι ἡ καλλιέργεια διαπροσωπικῶν σχέσεων καὶ ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν στελεχῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας (κληρικῶν καὶ λαϊκῶν) μὲ συναντήσεις, ἡμερίδες, σεμινάρια, στὰ ὅποια θὰ μποροῦν νὰ συμμετέχουν καὶ μέλη ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐπίσης, οἱ χώροι τῆς Κατασκήνωσης θὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ γιὰ τὴν διενέργεια συναντήσεων καὶ συνεδριῶν μὴ

Ἡ γιορτή λήξεως τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων

Αφοῦ πέρασαν μία εὐχάριστη κατηχητική χρονιά μέ ἕνα πλούσιο διδακτικό, ψυχαγωγικό, μουσικό, γιορταστικό καί λατρευτικό (στούς τακτικούς σχολικούς ἐκκλησιασμούς) πρόγραμμα τά παιδιά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Λιβαδίου, Κεραμωτοῦ - Καρβουνάδων, Ποταμοῦ καί Ἁγίας Πελαγίας συγκεντρώθηκαν ὅλα μαζί τό ἀπόγευμα τῆς 6ης Κυριακῆς μετά τό Πάσχα στό ἱερό προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης.

Προηγουμένως ξεναγήθηκαν ἀπό τούς ναύτες τοῦ ναυτικοῦ παρατηρηθρίου Κυθήρων στή ναυτική βάσι καί ἀπόλαυσαν τήν ὑπέροχη θεά πρός τίς θάλασσες τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Κρήτης καί τῆς Ἰταλίας, πρός τή Χώρα τῶν Κυθήρων καί τά Ἀντικύθηρα καί τό ὅλο μαγευτικό ἐκεῖνο περιβάλλον.

Στήν Ἁγία Ἐλέσα ἐγίνε ἡ ξενάγησις καί σύντομη ἀναφορά στή ζωή καί τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Σεραφεῖμ καί ἡ δεήσις πρό τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Ὁσιοπαρθενομάρτυρος. Τό ἱερό προσκύνημα ἔκανε πλούσια δεξιῶσι μέ ἀναψυκτικά καί γλυκίσματα στά παιδιά, τά ὁποία ἐπαιξαν στή συνέχεια ποδόσφαιρο καί ἄλλα παιγνίδια στό προαύλιο τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ἐπειτα ἀπό αὐτά συγκεντρώθηκαν ὅλα τά παιδιά στόν αὐλειο μοναστηριακό χῶρο, καί τραγούδησαν ᾠσματα καί τραγούδια τοῦ Κατηχητικοῦ καί τῆς Κατασκηνωτικῆς ζωῆς, πού ἔμαθαν στήν κατηχητική περίοδο πού πέρασε. Στή συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν προσφορά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων κατά τή λήγουσα χρονιά καί σέ ὅλες τίς εὐκαιρίες πνευματικῆς οἰκοδομῆς καί ἀναψυχῆς καί κατέληξε μέ παραινέσεις γιά τήν περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ καί τή συνέχεια τῆς ἐπικοινωνίας τους μέ τήν πνευματική τροφῆ Ἐκκλησία καί τό χριστιανικό ἔντυπο.

Τέλος, παρεκάλεσε τόν π. Πέτρο Μαριάτο νά ἐνημερώσῃ τά παιδιά γιά τή σύστασι καί τήν ὅσο τό δυνατόν πιό σύντομη λειτουργία τῶν παιδικῶν καί νεανικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας σέ οἰκοπεδική ἔκτασι 12 στρεμμάτων, περίπου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Θεοδώρου Κυθήρων. Ὁ π. Πέτρος ἀναφέρθηκε μέ νεανικό παλμό στό ἔργο καί τήν ἀποστολή τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας κατασκηνώσεων καί ἔτσι τελείωσε ἡ γιορτινὴ αὐτὴ καταληκτῆρια ἐκδήλωσις τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων.

ἀκραιφνῶς ἐκκλησιαστικῶν (ἐπιστημονικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν, κλπ), ἐφ' ὅσον αὐτά δέν ἀντιβαίνουν στό πνεῦμα τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως.

Σημειωτέον, ὅτι οἱ νεαροὶ κατασκηνωτῆς μπορεῖ νά προέρχονται καί ἀπό ἄλλες Ὁρθόδοξες Μητροπόλεις, μέ προτεραιότητα τῶν παιδιῶν Κυθηρίων τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς καί κυρίως, τῶν Κυθηρίων μεταναστῶν τῆς ἀλλοδαπῆς (Αὐστραλίας, Ἀμερικῆς, κλπ).

Εἶναι εὐνόητο ὅτι ἡ μικρὴ μας Μητρόπολις δέν ἔχει τούς οικονομικούς πόρους νά οἰκοδομήσῃ καί νά λειτουργήσῃ ἕνα τόσο σημαντικό ἔργο. Γ' αὐτό ἡ συνδρομή τοῦ Δήμου Κυθήρων, τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας, τοῦ Τριφυλλεῖου Ἰδρύματος καί τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων (Ἑλλάδος καί ἀλλοδαπῆς), ἀλλά καί τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς, στήν ὁποία ἀνήκουμε, εἶναι ἐκ τῶν «ὧν οὐκ ἄνευ».

Τό Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτήθηκε σέ Σῶμα μέ τήν ἐξῆς σύνθεσις:

Πρόεδρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Ἀντιπρόεδρος ὁ ἀναπληρωτῆς Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος.

Γραμματεὺς ἡ κ. Σταυριανὴ Χλέντζου, πρώην διοικητικὸς ὑπάλληλος τοῦ Νοσοκομείου.

Ταμίας ὁ κ. Γεώργιος Λουράκος, θεολόγος.

Μέλος ὁ Πρωτοπρ. π. Πέτρος Μαριάτος.

Ἀναπληρωματικά Μέλη ὁ κ. Γεώργιος Ζῶρζος, φιλόλογος, ἡ κ. Δήμητρα Μπαβέα, ψυχολόγος καί ἡ κ. Ἐλένη Μεγαλοκονόμου-Σοφίου, θεολόγος.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο εἶναι στήν διάθεσις κάθε ἐνδιαφερομένου γιά παροχὴ πληροφοριῶν.

Πρώτη ἐνέργεια εἶναι ἡ ἔκδοσις οἰκοδομικῆς ἄδειας γιά τήν ἀνέγερσις καλαισθητῶν κτιρίων ὑποστήριξης (οἱ κατασκηνωτῆς, ὡς γνωστόν, διαβιοῦν σέ σκηνές).

Ὁ ἀριθμὸς λογαριασμοῦ τῶν Κατασκηνώσεων στήν Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος εἶναι : 380/605180-40.

Ἡ Θεμελίωσις τοῦ νέου Γενικοῦ Τριφυλλείου Νοσοκομείου Κυθήρων

Τό ἀπόγευμα τῆς 23ης Μαΐου 2008 ἔγινε μέ λαμπρότητα καί συγκίνησι ἡ θεμελίωσις τοῦ νέου Νοσοκομείου Κυθήρων, ἔπειτα ἀπό πολλές καί χρονοβόρες διαδικασίες, σέ οἰκοπεδική ἔκτασι 14 στρεμμάτων, πού παρεχώρησε ἡ Ἱερά Μονή Ὁσίου Θεοδώρου Κυθήρων.

Τήν τελετή τῆς θεμελιώσεως ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία τους ὁ Ὑπουργός Ὑγείας κ. Δημ. Ἀβραμόπουλος, οἱ βουλευταὶ τῆς Περιφέρειας μας κ. Βασίλειος Μιχαλολιάκος καί Παναγιώτης Μελάς, ὁ Δήμαρχος κ. Θεόδωρος Κουκούλης, ἡ Ἐπαρχος κ. Χριστίνα Φατσέα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος Καθηγητής κ. Γεώργιος

Κασιμάτης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Νοσοκομείου κ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς π. Πέτρος Κασιμάτης καί τὸ Ἱερατεῖον τῆς νήσου, οἱ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καί φορέων τῆς νήσου καί ἓνα ἱκανὸ πλῆθος συμπολιτῶν μας.

Μετά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῆς θεμελιώσεως ὠμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στό μεγάλο γιά τὸ νησί μας γεγονός τῆς ἀνεγέρσεως νέου ἐκσυγχρονισμένου καί ἐξοπλισμένου πλήρως Νοσοκομείου, στή μεγάλη δωρεά τῆς Ἱεράς Μονῆς Ὁσίου Θεοδώρου καί τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος, καθώς ἐπίσης καί στοὺς πρωταγωνιστές καί συντελεστές τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔργου, ἐξάρας τήν σημαντικὴ συμβολή τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἀβραμόπουλου.

Στή συνέχεια ὠμίλησαν ὁ Διοικητὴς τοῦ Νοσο-

κομείου κ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος κ. Κασιμάτης καί κατέκλεισε τοὺς λόγους ἡ μεστή καί ἐγκάδρια ὁμιλία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξήρε τὴ σημασία τοῦ ἔργου καί ἔδειξε τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καί τὴν μέριμνά του γιά τὸ ἀκριτικό μας νησί. Στή συνέχεια ὁ Δήμος Κυθήρων ἀνεκήρυξε τὸν κ. Ὑπουργὸ ἐπίτιμο δημότη.

Εὐχόμεστε ὀλοκάρδια τὸ συντομότερο (σέ 14 μῆνες μᾶς εἶπε ὁ κ. Ὑπουργός, σύμφωνα μέ τὴν σύμβαση τοῦ ἔργου) νά περαιωθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ Νοσοκομείου μας μέ ὄλες τίς σύγχρονες καί ἀπαραίτητες προδιαγραφές καί στή συνέχεια νά προστεθοῦν στό νοσοκομειακὸ συγκρότημα καί διαμερίσματα γιά τὴν ἐγκατάστασι τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἱατρῶν μας.